

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

## Indhold

Side

## I Meddelelser

.....

## II Forberedende retsakter

**Regionsudvalget****Forsamling af september 2000**

2001/C 22/01	Regionsudvalgets resolution om »EU's charter om grundlæggende rettigheder« .....	1
2001/C 22/02	Regionsudvalgets resolution om »En forfatningsmæssig ramme for EU« .....	4
2001/C 22/03	Regionsudvalgets udtalelse om »De regionale og lokale myndigheders rolle i EU's Euro-Middelhavsstrategi« .....	7
2001/C 22/04	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Meddelelse fra Kommissionen: Udfordringer for erhvervspolitikken i den videnbaserede økonomi«, og — »Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005)« .....	10
2001/C 22/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Raadet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Lokal handling til fordel for beskæftigelsen — Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi« .....	13

DA

2

(Fortsættes på omslagets anden side)

2001/C 22/06	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om sikkerhed til søs«, — »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol)«, — »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed«, og — »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog« .....	19
2001/C 22/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Trafiksikkerhed: hovedopgaver i EU — statusrapport og prioritering af foranstaltninger« .....	25
2001/C 22/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet« .....	27
2001/C 22/09	Regionsudvalgets udtalelse om: — »Grønbog om handel med emissioner af drivhusgasser inden for Den Europæiske Union«, og — »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU's politikker og foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne: Mod et europæisk klimaændringsprogram« .....	30
2001/C 22/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens arbejdsdokument: Informations-samfundet og regionaludvikling — EFRU-interventioner 2000-2006: programvurderingskriterier« .....	32

## II

(Forberedende retsakter)

## REGIONSUDVALGET

**Regionsudvalgets resolution om »EU's charter om grundlæggende rettigheder«**

(2001/C 22/01)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Det Europæiske Råds beslutning om at udarbejde et EU-charter om grundlæggende rettigheder,

under henvisning til konklusionerne af Det Europæiske Råd i henholdsvis Köln og Tammerfors;

under henvisning til indkaldelsen af den Forsamling, som skal udarbejde EU's charter om grundlæggende rettigheder konstitueret den 17. december 1999,

under henvisning til udkastet til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (Charte 4470/99 — Convent 47),

under henvisning til Kommissionens meddelelse af 13. september 2000 om Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (KOM(2000) 559 endelig),

under henvisning til sin udtalelse af 16. februar 2000 om udarbejdelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder (CdR 327/99 fin) <sup>(1)</sup>,

under henvisning til præsidiets afgørelse af 11. april 2000 om i henhold til art. 265, stk. 5, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at udarbejde en resolution om EU's charter om grundlæggende rettigheder og henvise det forberedende arbejde til Underudvalget »Institutionelle Anliggender«,

under henvisning til forslaget til resolution (CdR 140/2000 rev.1) vedtaget af Underudvalget »Institutionelle Anliggender« på mødet den 5. juli 2000 (ordførere: Albert Bore (UK/PSE) og Claude du Granrut (F/PPE)), og ud fra følgende betragtninger:

arbejdet i den Forsamling, der skal udarbejde EU's charter om grundlæggende rettigheder, er nu godt i gang,

Regionsudvalget har allerede markeret sig som en stærk fortalere for udarbejdelsen af et sådant charter med bindende juridisk karakter og dets inkorporering i traktaterne,

efter afgivelsen af Regionsudvalgets udtalelse om EU's charter om grundlæggende rettigheder vedtaget den 16. februar 2000 og Forsamlingens høring af formanden, Jos Chabert, er Regionsudvalget blevet bedt om at følge Forsamlingens arbejde og deltage i dens uformelle møder,

<sup>(1)</sup> EFT C 156 af 6.6.2000, s. 1.

behandlingen af det af Forsamlingens præsidium foreslåede udkast til charter, som er til drøftelse i Forsamlingen, har givet anledning til en lang række forskelligartede meningstilkendegivelser med hensyn til charterets juridiske status, rolle og formål,

visse af Forsamlingens medlemmer mener, at charteret udelukkende henhører under EU og EU's beføjelser, og at det således blot bør fastlægge de grundlæggende rettigheder, som EU-borgerne kan gøre gældende, samt disses anvendelse inden for rammerne af EU's beføjelser. Charteret bør således ikke knæsette rettigheder, som er anerkendt af medlemsstaterne, og hvis anvendelse kun påhviler disse. Derfor bør charteret kun overtage en del af rettighederne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention,

andre af Forsamlingens medlemmer, som har vist sig at udgøre et flertal, mener, at EU's fremtidige charter om grundlæggende rettigheder naturligvis bør drage inspiration af de rettigheder, der er indskrevet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, men sigtet med charteret er at omformulere og supplere disse rettigheder ved på den ene side at medtage områder, som ikke rejste juridiske problemer, da konventionen blev udarbejdet, og på den anden side ved at trække på andre inspirationskilder, navnlig traktaten om Den Europæiske Union, EF-Domstolens retspraksis og fællesskabspagten om Arbejdstagernes Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder,

tilhængerne af denne opfattelse mener ikke, at EU's beføjelser bør øges eller at man bør intervenere i medlemsstaternes normative og juridiske beføjelser,

optagelsen af økonomiske og sociale rettigheder i charteret har givet anledning til at understrege dette valg og gøre det gældende,

Regionsudvalget kan kun glæde sig over dette valg, som svarer til henstillingerne i dets udtalelse,

charterets anvendelsesområde omfatter EU's institutioner og organer og dermed også Regionsudvalget —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 20. september) vedtaget følgende resolution.

#### Regionsudvalget

1. anser det ligeledes for at være hensigtsmæssigt i charterets præambel at anføre, at »Den Europæiske Union og dens institutioner bygger på principperne om frihed, demokrati, retsstat, respekt for menneske- og grundlæggende rettigheder, både individuelle og kollektive, der alle er principper, som er fælles for medlemslandene«;
2. understreger charterets politiske karakter og dets afgørende bidrag som grundlag for unionsborgerskabet. Det noterer sig præambelens positive indhold og forfatterens vilje til at præsentere samtlige de rettigheder, som tilkendes EU's borgere, i særskilte tværgående afsnit. Det beklager dog, at borgernes rettigheder ikke indtager en bedre og bredere plads. Det gentager sit ønske om, at samtlige borgere, som har været bosiddende i Europa i lang tid, får stemmeret til kommunal- og europaparlamentsvalg;
3. foreslår, at princippet om demokrati i præambelen suppleres med principperne om kommunalt og regionalt selvstyre, da disse principper sikrer, at de demokratiske rettigheder anvendes i praksis. Derudover bør der i charteret refereres til subsidiaritetsprincippet og til EU-traktatens artikel 6 allerede i stk. 3 i følgende form: »Unionen bidrager til udviklingen af disse fælles værdier under hensyn til de europæiske folks forskelligartede kulturer og traditioner samt til medlemsstaternes nationale identitet og deres organisering af de offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan; den sikrer en afbalanceret og bæredygtig udvikling ved fri bevægelighed for personer, varer, kapital og tjenesteydelser«;
4. gentager sin position gående ud på, at charteret i de afsnit, som præsidiets lægger sig fast på, bør omfatte tre hovedområder: nemlig rettigheder knyttet til det enkelte individ, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og endelig civile og politiske rettigheder. Disse rettigheder er udtryk for den europæiske samfundsmodels specifikke værdier. Når disse rettigheder formuleres samlet i et dokument, sætter de EU's kerneværdier i relief. Charteret bør desuden udarbejdes med opmærksomheden henvendt

- på beskyttelsen af disse rettigheder mod misbrug gennem ulovlig udnyttelse af de nye informationsteknologier, gennem ødelæggelse af miljøet og gennem fusioner på medieområdet af hensyn til ytringsfriheden;
5. understreger behovet for en klar og letlæselig formulering af charteret, som således vil tilføre en merværdi til de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som unionsborgerne er sikret, og gøre dem tilgængelige for alle dem, som kan gøre dem gældende. Regionsudvalget minder i den henseende om, at det finder det vigtigt, at samtlige rettigheder knæsat i charteret garanteres juridisk og at alle sikres adgang til almennyttige tjenester;
  6. glæder sig over, at de økonomiske og sociale rettigheder optages i charteret, dog på betingelse af, at der ikke kun er tale om mål, som kræver handlen fra EU's side, da det er disse rettigheder, der vil gøre det muligt at tage det europæiske samfunds teknologiske udfordringer op og være ansvarlige aktører. Regionsudvalget understreger arbejdstagernes ret til efter- og videreuddannelse, som er absolut nødvendig for deres evne til at tilpasse sig arbejdsmarkedet på baggrund af det europæiske samfunds videnskabelige og tekniske fremskridt. Denne ret skal sikres på samme måde i alle medlemsstaterne, således at princippet om arbejdstagernes fri bevægelighed inden for EU omsættes til virkelighed. Det anmoder derfor om, at disse principper supplerer artikel 14, stk. 1, i udkastet til charter;
  7. anbefaler, at beskyttelse af mindretal og befolkningsgrupper udtrykkeligt og positivt indføres i charteret som en selvstændig ret, så der fastlægges et grundlæggende princip for behandlingen af den etniske og sproglige mangfoldighed i EU;
  8. foreslår, at stk. 1 i artikel 49, som har overskriften »Anvendelsesområde«, formuleres således: »Bestemmelserne i dette charter gælder for Unionens institutioner og organer under iagttagelse af subsidiaritetsprincippet samt for medlemsstaterne, men kun når de gennemfører EU-retten på nationalt, regionalt og lokalt plan«;
  9. erkender behovet for inden for de horisontale bestemmelser at klarlægge beskyttelsesniveauet og grænserne for de i charteret optagne grundlæggende rettigheder. Charterets anvendelsesområde skal defineres klart og tydeligt;
  10. ser i denne sammenhæng med tilfredshed på den formulering, der foreslås i udkastet fra Forsamlingens præsidium (p.t. forslag til artikel 50, stk. 2, i dokument CONVENT 47 af 14. september 2000), hvori det hedder, at charteret hverken hjemler nye beføjelser for Fællesskabet eller nye opgaver for Unionen, eller ændrer de i traktaterne fastlagte beføjelser og opgaver;
  11. henleder Forsamlingens opmærksomhed på, at de i charteret indeholdte rettigheder er udelelige, og at deres styrke netop hidrører fra denne udelelighed;
  12. mener, at charteret udgør et betydeligt bidrag til det, der kaldes EU-regelværket. Dette vil i relation til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder skabe en helhedsramme for EU-organernes procedurer og virksomhed. I et udvidet EU vil disse værdier få gyldighed for en større kreds af EU-borgere;
  13. beklager, at Regionsudvalget i Forsamlingen kun har haft status af observatør, og at den lokale og regionale dimension ikke har været fremdraget nok i forhandlingerne og understreger, at de folkevalgte regional- og lokalpolitikere kan spille en afgørende rolle med henblik på blandt borgerne at skabe bevidsthed om og udbrede kendskabet til charterets indhold og rækkevidde;
  14. foreslår, at der straks ved charterets ikrafttræden gennemføres et kommunikationsprogram med Regionsudvalget og samtlige lokal- og regionalpolitikere som hovedaktører. Borgernes tilslutning til den etik og de værdier, der er udmøntet i charteret, kan kun styrke deres tilhørsforhold til EU og vil bibringe EU et reelt, demokratisk grundlag. I den forbindelse vil den åbne meningsudveksling, der ikke kun vil kunne foregå i form af høringer af civilsamfundet, men også via Internettet, være et positivt skridt mod øget deltagelse af borgerne i det europæiske reformprojekt;
  15. minder om, at Regionsudvalget som udgangspunkt stadig ønsker, at Rådet beslutter at inkorporere charteret i traktaterne, hvorved det vil få værdi, opfylde borgernes forventninger og give den europæiske identitet et indhold. Regionsudvalget understreger endelig, hvor markant et fremskridt charteret udgør for unionsborgerne, idet det bliver et vigtigt instrument for EU-solidariteten og EU's muligheder for udvidelse.

Bruxelles, den 20. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets resolution om »En forfatningsmæssig ramme for EU«**

(2001/C 22/02)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder i Köln og i Helsingfors, hvor det blev bekræftet, at der skulle indkaldes til en regeringskonference om de udestående institutionelle spørgsmål fra Amsterdam, som nødvendigvis skal færdigbehandles inden EU-udvidelsen,

under henvisning til, at Det Europæiske Råd i Köln og i Tammerfors besluttede at udarbejde et EU-charter om grundlæggende rettigheder,

under henvisning til rapporten fra ekspertgruppen under forsæde af Jean-Luc Dehaene,

under henvisning til Kommissionens bidrag af 10. november 1999 til regeringskonferencen om institutionelle spørgsmål og Kommissionens udtalelse af 26. januar 2000 om »Tilpasning af institutionerne med henblik på udvidelsen« (KOM(2000) 34 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse af 12. juli 2000 om »En grundtraktat for Den Europæiske Union« (KOM(2000) 434 endelig),

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 16. februar 2000 om »Udarbejdelsen af EU's charter for grundrettigheder« (CdR 327/99 fin) <sup>(1)</sup>,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse af 17. februar 2000 om »Regeringskonferencen år 2000« (CdR 53/99 fin) <sup>(2)</sup>,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 13. april 2000 om dets forslag til regeringskonferencen,

under henvisning til udkastet til betænkning om traktaternes konstitutionalisering (PE 286.949), der er udarbejdet af Europa-Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender,

under henvisning til præsidiets beslutning af 10. marts 1999 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, at afgive en resolution om den europæiske forfatning og om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget »Institutionelle Anliggender«,

under henvisning til udkastet til resolution, der blev vedtaget den 9. juni 2000 af arbejdsgruppen »EU-konstitution« under Underudvalget »Institutionelle Anliggender«,

under henvisning til udkastet til resolution om »En forfatningsmæssig ramme for EU« (CdR 144/2000 rev.1; ordfører: Mercedes Bresso, I/PSE), der blev vedtaget af Underudvalget »Institutionelle Anliggender« på mødet den 5. juli 2000,

og ud fra følgende betragtninger:

den Europæiske Unions legitimitet er baseret dels på medlemsstaterne, dels på befolkningerne,

det nuværende demokratiunderskud vil uvægerligt blive større efter udvidelsen, hvis ikke de institutionelle problemer løses,

i de senere år er der sket gennemgribende ændringer, og EU har sat en institutionel reformproces i gang —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 20. september) vedtaget følgende resolution.

<sup>(1)</sup> EFT C 156 af 6.6.2000, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT C 156 af 6.6.2000, s. 6.

## Regionsudvalget

1. Regionsudvalget mener, at de igangværende institutionelle reformer vil få afgørende indflydelse på EU's fremtid.
  2. Regionsudvalget ønsker at uddybe sin egen analyse af reformprocessen og de følger, reformen uvægerligt får for de lokale og regionale myndigheder, og ønsker ikke mindst at undersøge nærmere, hvilken rolle disse myndigheder kan spille i EU-sammenhæng og i forhold til borgerne inden for de rammer, reformprocessen vil skabe.
  3. Regionsudvalget mener i øvrigt, at dets egen analyse bør drøftes bedst muligt med de europæiske institutioner, især Europa-Parlamentet, men naturligvis på en sådan måde, at den enkelte institutions identitet fastholdes. I den forbindelse er det vigtigt, at der er en løbende dialog om de institutionelle spørgsmål mellem Regionsudvalgets Underudvalg »Institutionelle Anliggender« og Europa-Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender.
  4. Regionsudvalget mener, at der er en vis sammenhæng mellem det igangværende arbejde omkring regeringskonferencen og arbejdet med et EU-charter om grundlæggende rettigheder.
  5. Regionsudvalget beklager, at det i så ringe omfang er blevet inddraget i oprettelsen af de to kompetente organer og i de planlagte høringer, hvilket vidner om manglende konsekvens, idet der på den ene side er et krav om, at de europæiske borgere skal inddrages i stigende grad, men på den anden side ikke tages hensyn til den rådgivende rolle, der tilkommer repræsentanterne for de organer, der er tættest på borgerne. Hvis EU skal opbygges af borgerne og for borgerne, har de lokale og regionale myndigheder i hele EU en afgørende rolle at spille.
  6. Regionsudvalget mener, at de igangværende institutionelle reformer er en oplagt lejlighed til at afklare, hvordan subsidiaritetsprincippet skal anvendes på EU-plan, og hvordan det kan sikres, at princippet overholdes, men reformerne frembyder også en lejlighed til at sikre princippet i kraft af en klar definition af kompetencefordelingen inden for EU, der bør baseres på et partnerskab mellem ligestillede og samarbejde mellem de forskellige forvaltningsområder.
  7. Regionsudvalget mener, man skal drøfte, hvad det er for en forandringsproces EU gennemløber, og hvordan den fremtidige udvikling skal forme sig.
  8. Regionsudvalget gentager, at der på én gang er behov for mere demokrati og for mere åbenhed i EU, jf. dets udtalelse om regeringskonferencen.
  9. Regionsudvalget pointerer, at mere demokratiske institutioner forudsætter mere demokratiske beslutningstagningsprocedurer, og det kan kun opnås ved at inddrage borgerne og deres valgte repræsentanter, især på regionalt og lokalt plan.
  10. Regionsudvalget erindrer om, at det haster med at træffe beslutninger om de institutionelle reformer med sigte på EU-udvidelsen. Reformerne skal være gennemgribende og gennemføres hurtigt. Vi har brug for regler, stabile regler, der gør det muligt for EU at tage de udfordringer op, det stilles over for, og sikre den fred, sikkerhed og fremgang, som det europæiske samarbejde har kunnet sikre os gennem de seneste halvtreds år. Udvidelsen må dog ikke blive forsinket, og derudover bør ansøgerlandene inddrages i reformdrøftelserne.
- I den forbindelse udtaler Regionsudvalget følgende:
11. Regionsudvalget understreger, at behovet for klarhed vokser i takt med EU, en klarhed, der for øjeblikket mangler i traktaterne, og som flere og flere efterlyser.
  12. Regionsudvalget mener, at Europa råder over en fælles arv af værdier, som skal bevares og beskyttes med et værn, der gør dem ukrænkelige.
  13. Regionsudvalget mener, at store fælles projekter som den europæiske mønt i realiteten allerede indebærer en afgivelse af national suverænitet.
  14. Regionsudvalget gentager, at de epokegørende forandringer, der er undervejs, kræver øget gennemsigtighed, ikke kun på institutionelt plan, men også når det gælder fremgangsmåderne ved traktatændringer.
  15. Regionsudvalget konstaterer, at det i mange lande drøftes, om det ville være hensigtsmæssigt med en forfatningsmæssig ramme for EU, der skal sikre de fælles værdier, fastlægge de overordnede principper, samle de regler, der er nødvendige, for at europæiske samfund og retsstater fungerer demokratisk, og fastlægge kompetencefordelingen inden for EU; mange ville opfatte dette som et middel til at sikre, at den europæiske konstruktion, vi er ved at opbygge, hviler på et solidt og bæredygtigt fundament.

16. Regionsudvalget fremhæver, at der er forskellige forfatningsmæssige traditioner i de forskellige medlemsstater; nogle stater har en skrevet forfatning, mens andre ikke har det; i atter andre stater er magtdivisionen baseret på en løbende dialog og forhandlinger; i nogle stater har regionerne omfattende beføjelser, i andre ikke.
17. Regionsudvalget finder det påkrævet, at man i alle medlemsstater og lokale og regionale myndigheder fremmer en debat om EU's fremtid, så det gøres klart, hvad der skulle forstås ved en EU-forfatning, og hvilke fordele og ulemper den måtte føre med sig.
18. Regionsudvalget fremhæver i den forbindelse på ny, at en forfatningsmæssig ramme for EU ville have karakter af et supplement til den nationale forfatning i de medlemsstater, der har en sådan, og skulle bero på medlemsstaternes indgåelse af en aftale.
19. Regionsudvalget er af den opfattelse, at begrebet »forfatningsmæssig ramme om EU« vil være en stærk referenceramme, som vil være let forståelig for borgerne, forudsat den klart og entydigt fastlægges:
- de grundlæggende principper og værdier, som EU bygger på, herunder respekt for grundrettighederne, borgernes grundlæggende frihedsrettigheder, den kulturelle og sproglige mangfoldighed og subsidiaritetsprincippet;
  - institutionernes struktur og beslutningsprocedurerne;
  - EU's kompetencer i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og på en klar definition af EU's beføjelser inden for de forskellige områder;
  - regler for finansieringen af EU;
  - procedurer for ændring af den forfatningsmæssige ramme; disse procedurer skal sikre medlemsstaterne og de nationale parlamenter den endelige afgørelse.
20. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheders aktive rolle, direkte eller via Regionsudvalget, i udviklingsprocessen frem mod en forfatningsmæssig ramme bør fremhæves.
21. Regionsudvalget mener, at de lokale og regionale myndigheder indtager en særlig vigtig position i udviklingsprocessen frem mod en forfatningsmæssig fastlæggelse af beslutningsstrukturene, fordi de både er tæt på borgerne og på de nationale regeringer, som for indeværende har enekompetencen, når det gælder EU-reformer.
22. Regionsudvalget ser det fremdeles som sin opgave at bidrage til drøftelse af EU-spørgsmål i kommunerne, regionerne og medlemsstaterne, side om side med andre EU-institutioner, og det opfordrer alle lokale og regionale myndigheder til at gå aktivt ind i processen.
23. Regionsudvalget påpeger, at en mere effektiv anvendelse af subsidiaritetsprincippet end nu er selve kernen i institutionsproblematikken i EU i dag, og det vil kæmpe for, at subsidiaritetsprincippet sikres effektivt ved, at kompetencefordelingen inden for EU afgrænses klart, og ligeledes kæmpe for, at det beskyttes af retssystemet.
24. Regionsudvalget gentager, at det gerne vil deltage aktivt i debatten om *beslutningsstrukturer*, som Kommissionen har åbnet med henblik på udarbejdelsen af hvidbogen, og understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en vigtig rolle i de nye beslutningsstrukturer.
25. Regionsudvalget beklager, at de europæiske institutioners reformideer i forbindelse med Regionsudvalget er begrænset til overvejelser om antallet af medlemmer frem for tillige at omfatte en styrkelse af udvalgets beføjelser.
26. Regionsudvalget henstiller indtrængende, at det får status som EU-institution med adgang til EF-Domstolen, og agter at kæmpe for at opnå denne status.
27. Regionsudvalget ved, at ikke alle medlemsstater og regionale og lokale myndigheder i EU er tilhængere af en EU-forfatning. Inden arbejdet med at udforme en sådan forfatning indledes, er der således visse spørgsmål, der nøje må afklares ved hjælp af en bred debat.
- Under disse forudsætninger udtaler Regionsudvalget følgende:
28. Regionsudvalget mener, at EU nu må overveje konsekvenserne af en udvikling hen imod en forfatning. De vejledende principper bør være EU's fælles værdier, formålene med sammenholdet, større gennemsigtighed i EU's måde at fungere på samt fremme af mere demokratiske fremgangsmåder ved traktatændringer.
29. Regionsudvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder i EU-landene til at spille en aktiv rolle, således at debatten kan brede sig til alle lande og alle niveauer, og alle borgere kan deltage og tilkendegive deres meninger om spørgsmålet. Spørgsmålet om en eventuel forfatning vedrører alle borgere og er klart relevant for de lokale og regionale samfund i EU. Det er ikke et spørgsmål, der udelukkende kan overlades til det nationale plan.



30. En udvikling, som indebærer, at traktaterne gives forfatningsmæssig karakter, skal tage hensyn til de konsekvenser, som dette indebærer for det lokale og regionale niveau. Dette gælder enhver ændring af den eksisterende balance mellem EU og medlemsstaterne, som påvirker de lokale og regionale myndigheders politiske og retlige kompetence. Streng overholdelse af subsidiaritetsprincippet er af afgørende betydning. Desuden må en udvikling
- hen imod en forfatning tage hensyn til og respektere det lokale og regionale selvstyre i overensstemmelse med traditionen i de forskellige medlemsstater.
31. Regionsudvalget pålægger sin formand at overbringe denne resolution til Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Bruxelles, den 20. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

### **Regionsudvalgets udtalelse om »De regionale og lokale myndigheders rolle i EU's Euro-Middelhavsstrategi«**

(2001/C 22/03)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til erklæringen fra Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona af 28. november 1995,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Wien den 11.-12. december 1998,

under henvisning til konklusionerne fra Euro-Middelhavskonferencen i Stuttgart den 15.-16. april 1999,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Köln den 3.-4. juni 1999,

under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Feira den 19.-20. juni 2000,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Styrkelse af Den Europæiske Unions Middelhavspolitik: Forslag til iværksættelse af et Euro-Middelhavspartnerskab« (CdR 371/95)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Det lokale myndigheder og Euro-Middelhavspartnerskabet« (CdR 125/97 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til Regionsudvalgets resolution om »Decentraliseret samarbejde og de regionale og lokale myndigheders rolle i Euro-Middelhavspartnerskabet« (CdR 40/2000 fin)<sup>(3)</sup>,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om Middelhavspolitikken af 30. marts 2000,

under henvisning til præsidiets beslutning af 11. april 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 56, at afgive udtalelse om »De regionale og lokale myndigheders rolle i EU's Euro-Middelhavsstrategi« og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 1 »Regionalpolitik, Strukturfondene, Økonomisk og Social Samhørighed Grænseoverskridende og Interregionalt Samarbejde«,

<sup>(1)</sup> EFT C 126 af 29.4.1996, s. 12.

<sup>(2)</sup> EFT C 64 af 27.2.1998, s. 59.

<sup>(3)</sup> EFT C 156 af 6.6.2000, s. 47.

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (Cdr 123/2000 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalg 1 den 28. juni 2000 med Manuel Chaves González (E/PSE) som ordfører, og

og ud fra følgende betragtninger:

middelhavet har strategisk betydning for hele Den Europæiske Union. Det kom til udtryk med den proces, som indledtes med Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona i november 1995,

det er nødvendigt at styrke denne proces, da den på mange områder ikke har opfyldt de forventninger, den har vakt på de to sider af Middelhavet. Der bør især ske en styrkelse på det politiske område for med effektive midler at sikre, at Euro-Middelhavspartnerskabet bidrager til etablering af et område med fred, stabilitet og remskridt,

den Europæiske Union har forpligtet sig til at indlede en ny fase i forholdet mellem EU og Middelhavsområdet, idet Det Europæiske Råd på sit møde i Feira har vedtaget en fælles EU-strategi for Middelhavsområdet, for først og fremmest har til formål at sætte fornyet skub i Barcelona-processen,

på den tredje Euro-Middelhavskonference i Stuttgart opnåedes der enighed om at afholde en fjerde Euro-Middelhavskonference i slutningen af 2000 under det franske ministerrådsformandskab for at komme videre med udviklingen af forbindelserne mellem EU og Middelhavslandene,

regioner og kommuner i EU er i færd med at udvikle politiske forbindelser med myndigheder på Middelhavets sydlige og østlige bred,

på konferencen i Stuttgart enedes man om at give de regionale og lokale myndigheder en større rolle i Euro-Middelhavspartnerskabet. Endvidere blev de forsmalede ministre enige om at sætte nyt skub i det decentrale samarbejde. På Det Europæiske Råds møde i Köln ratificeredes de tidligere aftaler,

i betragtning af de særlige forbindelser, som EU's regionale og lokale myndigheder har med det sydlige og østlige Middelhavsområde, og af de politikker, de fører at bidrage til udviklingen af dette område, er det formålstjenligt og i Regionsudvalgets interesse, at det fremlægger sin holdning til og mening om EU's Middelhavsstrategi og den fjerde Euro-Middelhavskonference —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 20. september) vedtaget følgende udtalelse.

1. Regionsudvalget påpeger, at EU's Euro-Middelhavsstrategi og den fjerde Euro-Middelhavskonference bør føre til skabelsen af en ny ramme for Euro-Middelhavsforbindelserne, der skal være mere operationel end den gamle og dermed styrke Barcelona-processen. Den skal stoppe de huller og udbedre de mangler, der har lagt sig indreende i vejen for udviklingen af forbindelser og samarbejde, og gøre det helt klart, at Middelhavsområdet har stor strategisk betydning for EU.
2. Regionsudvalget gentager — under henvisning til Barcelona-erklæringen og konklusionerne fra konferencen i Stuttgart og Det Europæiske Råds møde i Köln — sin anmodning om, at de regionale og lokale myndigheder i praksis inddrages nærmere i Euro-Middelhavspartnerskabet som privilegerede partnere for fred, stabilitet og fremgang i Middelhavsområdet.
3. Regionsudvalget mener, at dette bør ske gennem oprettelse af en regional og lokal instans som en del af Euro-Middelhavsinstitutionerne. Denne instans, som skal omfatte kommuner og regioner fra begge sider af Middelhavet, skal have til opgave at sætte skub i partnerskabet og udarbejde programmer, som omfatter foranstaltninger for hele Middelhavsområdet.
4. Regionsudvalget beklager, at der endnu ikke er afholdt et eneste af de møder, som ifølge Barcelona-erklæringen skulle samle repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder om en drøftelse af problemerne og udveksling af erfaringer. Regionsudvalget ønsker, at man i år tager fat på afholde sådanne møder.

Den struktur og beføjelser fastlægges i fællesskab af alle de kommuner og regioner, den omfatter, under hensyntagen til hver enkelt særlige karakteristika.

5. Regionsudvalget gentager sin anmodning om, at det decentrale Euro-Middelhavsamarbejde bliver en af grundpillerne i Euro-Middelhavs- og Barcelona IV-strategien i overensstemmelse med konklusionerne fra konferencen i Stuttgart og EU-topmødet i Köln. Regionsudvalget anmoder i denne forbindelse om, at regioner og kommuner på vegne af Kommissionen og som led i det decentrale samarbejde får til opgave at forvalte finansielle ressourcer fra EU til Middelhavspartnerlandene.
6. Regionsudvalget opfordrer til, at der som led i det decentrale samarbejde fastlægges retningslinjer for et tværregionalt og tvænationalt program, som råder bod på den nuværende fragmentering og spredning, og som sikrer bedre politisk koordinering og en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Programmet skal omfatte bæredygtig udvikling for befolkningerne på Middelhavets sydlige og østlige bred og sigte specielt på fysisk planlægning, miljø, SMV-politik, beskæftigelse, erhvervs- og socialpolitik samt forvaltning af migrationsstrømme med særligt fokus på sikkerheds-, modtagelses- og integrationsproblemer.
7. Regionsudvalget opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at foretage et grundigt studium af Meda-programmets effekt med henblik på at rette op på skævhedener og bidrage til etablering af Euro-Middelhavspartnerskabet.
8. Regionsudvalget beklager, at der ikke er ret mange projekter i gang, selv om der er afsat betydelige ressourcer til dette program, og at hovedparten af bevillingerne endnu ikke er blevet udbetalt. Regionsudvalget opfordrer til forenkling af procedurerne for at sikre, at de omtalte ressourcer og kommende bevillinger rent faktisk bliver udbetalt.
9. Regionsudvalget kræver, at der i den programperiode, der starter nu, ud over bedre forvaltning og større fleksibilitet i EU-programmerne sikres koordination og komplementaritet mellem de programmer, som de nationale regeringer, regionerne og kommunerne udvikler, og EU's finansieringsinstrumenter med henblik på at skabe større sammenhæng og synergi i forbindelse med de ressourcer, som er afsat til økonomisk og social udvikling af Middelhavslandene. Regionsudvalget efterlyser endvidere en klar oversigt over og koncentration af de forskellige EU-budgetposter, som finansierer foranstaltninger i Middelhavsområdet.
10. Regionsudvalget anmoder om, at der gives så mange midler til Meda II-programmet, at der tages hensyn til Middelhavsområdets betydning og nødvendige udvikling.
11. Regionsudvalget anmoder om, at der i Meda II-forordningen medtages et afsnit om udvikling af det decentrale samarbejde, og at der forudses finansiering af programmer som det i punkt 6 omtalte program.
12. Regionsudvalget gentager sit krav om koordinering af de forskellige EU-instrumenter, som finansierer samarbejds tiltag i Middelhavsområdet. Helt konkret ønskes der koordinering af Interreg- og Meda-programmerne.
13. Regionsudvalget støtter forslaget om et samlet sociokulturelt program, som ud fra forskellige synsvinkler påpeger og fremhæver værdien af den kristne, jødiske og muslimske kulturs bidrag til udviklingen af Middelhavskulturen, og som styrker forbindelserne mellem de tre religioner og de tre kulturer. Programmet skal tage behørigt hensyn til den historiske virkelighed, hvor påvirkningernes intensitet varierer, afhængigt af hvilken kultur og hvilket geografisk område det drejer sig om.
14. Regionsudvalget anmoder om, at der fastlægges en klar og præcis handlingsramme, som med henblik på oprettelse af en frihandelszone efter 2000 sikrer diversificering og komplementaritet i landbrugsproduktionerne på Middelhavets nordlige, sydlige og østlige bred.
15. Regionsudvalget mener, at offentligheden på såvel syd- som nordbredden bør have større kendskab til målsætningerne for Euro-Middelhavspartnerskabet. Regionsudvalget er derfor interesseret i, at der iværksættes oplysningskampagner, som kan bidrage til en bredere accept og større engagement i processen fra borgerne side. Det foreslår derfor, at der udarbejdes og vedtages et særligt oplysningsprogram, som henvender sig til borgerne på begge bredder, og som gennemføres med de regionale og lokale myndigheders medvirken.

Bruxelles, den 20. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om:**

- »Meddelelse fra Kommissionen: Udfordringer for erhvervspolitikken i den videnbaserede økonomi«, og
- »Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005)«

(2001/C 22/04)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen: Udfordringer for erhvervspolitikken i den videnbaserede økonomi og Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005) [KOM(2000) 256 endelig — 2000/0107 (CNS)],

under henvisning til Rådets beslutning af 31. maj 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 2. juni 1999 om at udarbejde en udtalelse om dette spørgsmål og henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 6 »Beskæftigelse, Økonomisk Politik, Det Indre Marked, Industri, SMV«,

under henvisning til Underudvalg 6's forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 185/2000 rev. 1), som blev vedtaget enstemmigt den 30. juni 2000 med Henning Jensen, (DK/PSE) som ordfører —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. September 2000 (mødet den 21. september) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse.

## 1. Regionsudvalgets syn på meddelelsen og forslaget til flerårigt program

1.1. Regionsudvalget betragter generelt Kommissionens meddelelse: Udfordringer for erhvervspolitikken i den videnbaserede økonomi og forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd (2001-2005) som et visionært og konstruktivt bidrag til fornyelse og nyorientering af EU's erhvervs politik.

1.2. Regionsudvalget tilslutter sig Kommissionens analyser af de udfordringer, som EU står over for i form af globaliseringen og den nye videnbaserede økonomi. Det er Regionsudvalgets opfattelse, at en koordineret indsats mellem medlemslandene — med inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i medlemslandene — vil have en større effekt end enkeltstående landes initiativer.

1.3. Regionsudvalget finder i den forbindelse, at der kan være behov for nærmere at analysere den nye videnøkonomiske dimensioner og konsekvenser for regionerne og regionale myndigheder. I mange af medlemslandene er der gennemført

denne type af analyser, og analyserne har vist, at den nye videnøkonomi har en række økonomiske og sociale konsekvenser på regionalt og lokalt plan.

1.4. Regionsudvalget støtter Kommissionen i, at en nyorientering af EU's erhvervs politik og erhvervs politiske programmer er en nødvendig forudsætning for at realisere EU's nye ambitiøse strategiske mål, som stats- og regeringscheferne fastlagde på Det Europæiske Råds møde i Lissabon: at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnøkonomi i verden. En økonomi, der kan skabe en holdbar vækst med flere og bedre job og større social samhørighed og for at realisere kommissionsformand Prodis vision om »Enterprise Europe«.

1.5. Regionsudvalget forudsætter, at denne bæredygtige udvikling også kommer til at omfatte en bæredygtig udvikling for og i regionerne. Det minder i den sammenhæng om, at de regionale og lokale myndigheder har særlige forbindelser til erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter.

1.6. Regionsudvalget tilslutter sig konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon om den gensidige afhængighed mellem den nye videnøkonomi og velfærdssamfundet, men finder ikke, at disse signaler i tilstrækkeligt omfang er indarbejdet i Kommissionens meddelelse samt i forslaget til det flerårige program. De sociale sikringsystemer må tilpasses den nye vidensbaserede økonomi, så de på den ene side virker fremmende for iværksætteri og selvstændig erhvervsaktivitet, og på den anden side tilgodeser arbejdstageres interesser.

1.7. Regionsudvalget noterer sig desuden, at Kommissionen ikke i særlig høj grad har tænkt de lokale og regionale myndigheder ind i den nye videnøkonomi og dermed ind i løsningen af de udfordringer, som globaliseringen og den nye vidensbaserede økonomi stiller EU over for. Det er velkendt, at de decentrale myndigheder i mange medlemslande spiller en afgørende rolle i varetagelsen af de offentlige velfærdsopgaver. De lokale og regionale myndigheder imødeser derfor en central placering i omstillingen til den nye vidensbaserede økonomi. Dertil kommer, at de lokale og regionale myndigheder i medlemslandene — ofte frivilligt — fører en erhvervs politik for at skabe optimale rammebetingelser for iværksættere og virksomheder, og for på den måde at medvirke til øget vækst og beskæftigelse i området. Det vil derfor ifølge Regionsudvalget være relevant at give disse myndigheder en formel placering i EU's erhvervs politik og i det flerårige program, så at de erfaringer, der høstes på dette niveau, kan udnyttes i en bredere sammenhæng.

1.8. Regionsudvalget finder det bemærkelsesværdigt, at Kommissionen i sin meddelelse »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen. Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi«<sup>(1)</sup> anerkender den lokale og regionale dimensions betydning i beskæftigelses- og erhvervs politikken, men at det samme ikke er tilfældet i Kommissionens meddelelse og forslag til flerårige program.

1.9. Regionsudvalget beklager, at de lokale og regionale myndigheder ikke har fået en formel placering i forhold til den nye åbne koordineringsmetode — »bedste procedure« metoden. Det er bemærkelsesværdigt i forhold til, at det netop fremgik af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon, at proceduren skulle omfatte alle niveauer. Som erhvervslivets indgang til den offentlige sektor vil det være naturligt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i såvel udviklingen som implementeringen af benchmarkingme-

toden. Et relevant emne at sætte fokus på i benchmarkingprocessen kan efter Regionsudvalgets opfattelse være, hvordan arbejdsdelingen mellem offentlig og privat opgavevaretagelse på erhvervsområdet, og hvordan arbejdsdelingen mellem forskellige offentlige aktører, herunder de regionale myndigheder, påvirker effekten af erhvervs politikken.

1.10. Regionsudvalget imødeser med stor forventning, at Kommissionen inden sommeren 2001 vil udarbejde en »Hvidbog om beslutningsstrukturer« (White Paper on governance), hvori Kommissionen blandt andet vil beskrive, hvordan de lokale og regionale myndigheder kan tage større del i de europæiske opgaver. Regionsudvalget finder, at Kommissionen med fordel allerede nu kan indarbejde dette synspunkt i meddelelsen og i det flerårige program, så at de lokale og regionale myndigheder får en formel placering i EU's erhvervs politik.

1.11. Regionsudvalget finder det perspektivrigt, at der nu formuleres en ny EU-erhvervs politik, der retter sig imod alle virksomheder, uanset størrelse, sektor eller beliggenhed. Sammen med det nye DG Enterprise vil det efter Regionsudvalgets opfattelse betyde en ny og forbedret politisk og organisatorisk ramme for EU's erhvervs politik.

1.12. I relation til Kommissionens pejlemærke om et dynamisk og innovativt erhvervsklima finder Regionsudvalget, at Kommissionen vægter forskningsdimensionen for højt i forhold til det almene uddannelsessystem. Erfaringerne har vist, at erhvervene inden for videnøkonomien har en tendens til geografisk klyngedannelse, især omkring universitetsbyerne, hvorfor en satsning alene på forskningsdimensionen kan have nogle umiddelbare regionaløkonomiske konsekvenser.

1.13. Regionsudvalget finder det generelt vanskeligt at forholde sig til et flerårige program til fremme af initiativ og iværksætterånd i Europa, der er formuleret i så brede vendinger, som det er tilfældet. Der sondres f.eks. ikke mellem virksomhedstype og -størrelse ud fra en antagelse om, at de alle har ensartede vilkår i den nye videnøkonomi.

1.14. Regionsudvalget anerkender, at de behov, der skal opfyldes for at fremme initiativ og iværksætterånd i Europa, ændrer sig over tiden, men det ville være hensigtsmæssigt, at i hvert fald det første års initiativer var formuleret i et mere detaljeret program. Regionsudvalget accepterer, at det nye flerårige program koncentrerer om politikudvikling og overordnede aktioner, selv om det i en vis grad strider imod princippet om »think small first«.

(1) KOM(2000) 196 endelig.

1.15. Regionsudvalget mener grundlæggende, at en forudsætning for at realisere »Enterprise Europe« er, at Kommissionen tager hensyn til den nye videnøkonomis funktionsmåde. Det har vist sig, at der i videnøkonomien er en tendens til, at innovation og produktion i stigende grad koncentrerer sig i regionale klynger — de såkaldte kompetenceregioner. Inden for klyngerne samarbejdes der i vid udstrækning, samtidig med at der konkurreres om blandt andet den højtuddannede arbejdskraft. Kombinationen af samarbejde og konkurrence skaber dynamiske og konkurrencedygtige regioner, der virker som magneter på både iværksættere og etablerede virksomheder. Denne udvikling har nogle klare regionaløkonomiske konsekvenser, ligesom den tilføjer erhvervs- og iværksætterpolitikken nogle klare regionale dimensioner.

1.16. Regionsudvalget mener, at EU's erhvervs- og iværksætterpolitik i højere grad bør tage højde for, at evnen til tværfagligt samarbejde, til at samarbejde og til at netværke, fysisk eller i virtuelle netværk med iværksættere og virksomheder i andre regioner samt indførelse af og tilpasning til ny teknologi, er afgørende forudsætninger for succes. Disse netværk vil ofte have en klar regional dimension på grund af allianceerne mellem regionerne, der kan supplere og understøtte regionens videnbase inden for bestemte kompetenceområder. Forestillingen om den enlige opfinder, håndværker eller ingeniør som grundlægger af Europas nye virksomheder holder næppe i fremtiden. De fremtidige iværksættere og virksomheder vil i stigende grad organisere sig i fysiske eller virtuelle netværk, hvor evnen til regionalt at samarbejde og organisere er de vigtigste betingelser for succes.

1.17. Regionsudvalget finder generelt, at der som led i politikudviklingen på området er et stort behov for at analysere denne nye videnøkonomi nærmere, især for at belyse de regionale dimensioner og konsekvenser af videnøkonomien i Europa.

## 2. Regionsudvalgets henstillinger vedrørende meddelelsen og forslaget til flerårigt program

2.1. Regionsudvalget anbefaler Kommissionen i højere grad at tage højde for den gensidige afhængighed, der er mellem den nye videnøkonomi og velfærdssamfundet, herunder de lokale og regionale myndigheders placering og rolle i velfærdssamfundet, i meddelelsen og i det flerårige program.

2.2. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at arbejde ud fra en overordnet, tværgående politik for lokal udvikling.

Regionsudvalget opfordrer konkret Kommissionen til i højere grad at tænke de lokale og regionale myndigheder ind i den nye videnøkonomi i overensstemmelse med nærhedsprincippet og dermed også i løsningen af de udfordringer, som globaliseringen og den nye videnbaserede økonomi stiller EU overfor. Det er ønskeligt, at denne tænkning vil komme til at omfatte såvel de lokale og regionale myndigheders rolle i politikudviklingen i erhvervspolitikken, herunder udviklingen af metoder og aktioner som implementeringen af de konkrete aktioner i det flerårige program. Det kan efter Regionsudvalgets opfattelse ske gennem nye former for partnerskaber og samarbejde mellem de forskellige interesser og myndigheder i Europa.

2.3. Regionsudvalget anbefaler Kommissionen at tage hensyn til den organisering og kompetencefordeling, der er i det enkelte medlemsland i erhvervspolitikken og at tage hensyn til det ansvar, de lokale og regionale myndigheder har i erhvervspolitikken. Regionsudvalget opfordrer konkret Kommissionen til at udarbejde en meddelelse, der beskriver de lokale og regionale myndigheders rolle og opgaver i erhvervspolitikken og dermed relevansen af en lokal og regional dimension i erhvervs- og iværksætterpolitikken. I denne forbindelse kan Kommissionen med fordel drage nytte af sine erfaringer på beskæftigelsesområdet.

2.4. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde mere konkrete arbejdsprogrammer, så det nuværende høje abstraktionsniveau i det flerårige program brydes ned til et mere operationelt indhold. Regionsudvalget finder det vigtigt at understrege, at de konkrete aktioner bør tage hensyn til det enkelte lands politiske og administrative struktur.

2.5. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til som led i sin politikudvikling på området at analysere de regionale dimensioner og konsekvenser i den nye videnøkonomi nærmere. Efter Regionsudvalgets opfattelse er der nogle åbenlyse regionale dimensioner i den nye videnøkonomi, og Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde og prioritere erhvervspolitiske aktioner med en klar regional og lokal dimension. Det vil først og fremmest sige erhvervspolitiske aktioner, der tager højde for, at erhvervene i den nye videnøkonomi har en tendens til at koncentrere sig i regionale klynger. Eksempelvis kan der på EU-plan være behov for i øget grad at støtte regionale kompetencecentre eller virtuelle uddannelsestilbud som modvægt til den regionale koncentration. Derfor bør man fremme oprettelsen af ekspertnet og lette de ugunstigt stillede regioners adgang til disse net.

2.6. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen og gennemførelsen af »bedste procedure« metoden. Regionsudvalget opfordrer konkret Kommissionen til, som led i sin benchmarking, at analysere nærmere, hvordan arbejdsdelingen mellem markedet og offentlige myndigheder samt arbejdsdelingen mellem offentlige myndigheder påvirker effekten af erhvervspolitikken. På den måde kan det fastslås, hvilke opgaver

markedet henholdsvis det offentlige, herunder de regionale myndigheder, løser bedst i erhvervspolitikken.

2.7. Regionsudvalget henstiller endelig, at relevante dele af de årlige arbejdsprogrammer, midtvejsevalueringen i 2003 samt den endelige evalueringsrapport sendes i høring i Regionsudvalget.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Raadet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Lokal handling til fordel for beskæftigelsen — Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi «**

(2001/C 22/05)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse fra Kommissionen til Raadet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen — Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi« (KOM(2000) 196 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 7. april 2000 om i henhold til artikel 265 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til beslutning ved Regionsudvalgets formand af 17. april 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 6 »Beskæftigelse, Økonomisk Politik, Det Indre Marked, Industri, SMV«,

under henvisning til udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om generelle bestemmelser om strukturfondene«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 17. september 1998 (CdR 167/98 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse om meddelelse fra Kommissionen om »Fra retningslinjer til handling: De nationale handlingsplaner for beskæftigelse« og meddelelse fra Kommissionen om »Forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 1999«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 19. november 1998 (CdR 279/98 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse om »De kommende overordnede retningslinjer for den økonomiske politik«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 19. november 1998 (CdR 110/98 fin)<sup>(3)</sup>,

<sup>(1)</sup> EFT C 373 af 2.12.1998, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT C 51 af 22.2.1999, s. 59.

<sup>(3)</sup> EFT C 51 af 22.2.1999, s. 63.

under henvisning til udtalelse om »De regionale beskæftigelsespagters indhold og deres indvirkning på strukturpolitikken«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 3. juni 1999 (CdR 91/99 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse om »Rapport fra taskforcen for forenkling af erhvervsklimaet (BEST)« og Kommissionens meddelelse »Fremme af iværksætterånden og konkurrenceevnen — Kommissionens reaktion på rapporten fra taskforcen for forenkling af erhvervsklimaet (BEST) og anbefalingerne heri«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 3. juni 1999 (CdR 387/98 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til resolution om »Den europæiske Beskæftigelsespagt«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 2. juni 1999 (CdR 156/99 fin)<sup>(3)</sup>,

under henvisning til udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Europæisk erhvervslivs konkurrenceevne i den globale økonomi — Forslag til styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 18. november 1999 (CdR 134/99 fin)<sup>(4)</sup>,

under henvisning til udtalelse om »Forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2000«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 18. november 1999 (CdR 360/99 fin)<sup>(5)</sup>,

under henvisning til resolution om »Gennemførelse af den europæiske beskæftigelsesstrategi«, som blev vedtaget af Regionsudvalget den 12. april 2000 (CdR 461/99 fin)<sup>(6)</sup>,

under henvisning til forslag til Regionsudvalget udtalelse (CdR 187/2000 rev. 1) som blev vedtaget enstemmigt af Underudvalg 6 den 30. juni 2000 med Mercedes Bresso, IT, PSE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen vil med denne meddelelse igangsætte en bredere debat også uden for de EU institutioner, den er stilet til. I den forbindelse vil Kommissionen støtte afholdelsen af en række europæiske tværnationale seminarer med henblik på en mere indgående debat om de forskellige spørgsmål, der er rejst i denne meddelelse,

høringsprocessen startede i april 2000 som et fælles initiativ fra Kommissionen og Regionsudvalget og slutter i december 2000 på en konference, som det franske formandskab afholder i Strasbourg. På denne konference vil der blive gjort status over debatten, og Kommissionen vil præsentere resultaterne af høringen og skitsere fremtidsperspektiver —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 21. september) vedtaget følgende udtalelse.

1. Under henvisning til sine hidtidige udtalelser om spørgsmålet udtrykker Regionsudvalget megen tilfredshed med Kommissionens dokument: »Lokal handling til fordel for beskæftigelsen — Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi«.
2. Regionsudvalget glæder sig over, at Kommissionen bebuder en ny meddelelse som afslutning på debatten om den foreliggende meddelelse, og det insisterer på, at den kommende meddelelse skal indeholde konkrete foranstaltninger, som sætter de lokale myndigheder i stand til fuldt ud og hurtigt at spille deres rolle i den europæiske beskæftigelsesstrategi.
3. Det er på det lokale plan, man bør udbygge samarbejdet mellem de lokale myndigheder, erhvervslivet og de lokale aktører med det sigte at fremme nye jobmuligheder og planlægge en integreret udviklingspolitik.
4. Udtrykket »lokal« har to betydninger i Kommissionens dokument:
  - a) i den første betydning understreges det vigtige i »lokal handling« for at skabe beskæftigelse og opkvalificere eksisterende jobs, da man netop gennem lokal handling (uddannelse, lokalt udviklings-samarbejde, fremme af iværksætterkulturen, udvikling af tjenesteydelser og nye jobområder, aktiv ligestillingspolitik) markant kan forbedre beskæftigelsesmuligheder for de ledige i det pågældende område,

(1) EFT C 293 af 13.10.1999, s. 1.

(2) EFT C 293 af 13.10.1999, s. 48.

(3) EFT C 293 af 13.10.1999, s. 70.

(4) EFT C 57 af 29.2.2000, s. 23.

(5) EFT C 57 af 29.2.2000, s. 17.

(6) EFT C 226 af 8.8.2000, s. 43.



- b) i den anden betydning er der tale om at give udtryk for en konkret vilje fra EU's side til at forfølge målet om at støtte lokale beskæftigelsesinitiativer.
5. Skal det lokale erhvervsliv have reelle muligheder for at yde en effektiv indsats, må relationerne mellem institutionerne være af en sådan art, at subsidiaritetsprincippet tilgodeses — nærværende meddelelse fra Kommissionen er jo netop funderet på dette grundprincip.
6. De europæiske lokale myndigheder er parate til fuldt ud at engagere sig i at styrke de — efterhånden mange — initiativer og projekter, der tager sigte på at skabe nye og forskellige muligheder for varige og kvalificerede job. Det er en vigtig udfordring for de lokale myndigheder. De har derfor forpligtet sig til at tage denne udfordring op sammen med de øvrige institutioner i EU og i medlemsstaterne, da de er klar over, at en stor del af de konkrete beskæftigelsesforanstaltninger hviler på et effektivt partnerskab mellem alle sociale, økonomiske og politiske aktører.
7. Det beskæftigelsesmål, EU agter at sætte sig, kan kun være fuld beskæftigelse, forstået som et formelt tilsagn fra alle institutioner om at realisere princippet om, at alle borgere har ret til et arbejde.
8. De lokale myndigheder har mange forskellige ansvarsområder og er tæt på borgernes behov, hvilket gør dem til vigtige aktører for den europæiske beskæftigelsesstrategis succes.
9. Regionsudvalget støtter den kampagne, CEMR har lanceret med vedtagelsen af et charter om »Lokal handling for beskæftigelsen«. Med afsæt i denne kampagne skal den politiske debat om beskæftigelsen fremmes i alle amter og kommuner.
10. Som allerede understreget i udtalelsen om »Forslag til retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i 2000«, er de lokale og regionale myndigheder unikke i og med, at de har en dobbeltrolle, som er afgørende for jobskabelsen. I samspil med lokale partnere og specialistgrupper medvirker de lokale og regionale myndigheder til at skabe rammevilkår, som fremmer jobskabelsen, og gennem lokale erhvervspolitiske strategier fremmer de aktivt erhvervsudviklingen.
11. Kommissionen har derfor ret i, at de lokale og regionale myndigheders indsats som følge af deres beføjelser på en række områder, som ofte er afgørende for, om man kan skabe øget vækst, har en betydelig indvirkning på den lokale beskæftigelse, herunder hvad angår modtagelsen af virksomhederne og deres ansatte.
12. Lokalforvaltningerne bør have mulighed for at handle på en innovativ og beskæftigelsesfremmende måde. De lokale myndigheder kan således påtage sig at være drivkraften bag planlægningen i lokalområdet, hvis der sørges for passende professionalisme og operative strukturer. En indsats til fremme af den økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling kræver imidlertid nogle færdigheder og strukturer, hvormed man kan aflæse de lokale økonomiske forhold, skabe netværk samt planlægge. Bl.a. bør der skabes bedre muligheder for adgang til de centrale beskæftigelsesmyndigheders databanker, såsom EURES-systemet, ved hjælp af informationsteknologien og dens netværk.
13. To forudsætninger er væsentlige for udviklingen af ny informations- og kommunikationsteknologi (IKT) i forbindelse med lokal beskæftigelse: at de lokale myndigheder selv er udstyret med og udnytter denne teknologi, og især at de offentlige myndigheder sikrer edb-færdigheder og uddannelse i IKT.
14. Man bør følgelig udvikle og forbedre de instrumenter, EU har stillet til rådighed for de regionale og lokale myndigheder med henblik på at fremme beskæftigelsen og udviklingen, såvel inden for Den Europæiske Socialfond, strukturfondenes EF-initiativer og EUGFL som gennem udformning af nye instrumenter, især under det kommende 6. rammeprogram for forskning, sådan som Generaldirektoratet for Regionalpolitik netop har gjort i retningslinjerne for EFRU's innovative aktioner for perioden 2000-2006.
15. Kommissionen har ret i, at der er behov for forberedende aktioner, pilotprojekter og offentlige udbud med henblik på fastlæggelse af god praksis for udvikling af innovative og forsøgsbaserede beskæftigelsesstrategier på lokalt plan. Det er især vigtigt:
- at udforme og afprøve en metode til integrering af beskæftigelsesindholdet i enhver lokal politik og til vurdering af dens jobskabelseseffekt,
  - at sikre sociale foranstaltninger en plads i de lokale udviklingstiltag,

- i højere grad at fremme alle de regionale samarbejdsinstrumenter for udvikling og beskæftigelse (regionale pagter, lokale pagter osv.),
  - at tilskynde til udarbejdelse af lokale handlingsplaner for beskæftigelsen.
16. Lokalforvaltningerne har i de seneste år haft mange gode erfaringer med at gennemføre projekter, dels med henblik på at skabe jobmuligheder i lokalområdet, men også for at øge især de langtidsløst beskæftigelsesegnethed, bl.a. takket være EU-projekter og -finansiering. Derfor kan der heller ikke fremover gives afkald på offentlig beskæftigelsesfremme. Dette må dog hverken indebære, at overenskomstforhandlingerne sættes ud af kraft, eller at der slækkes på arbejdsretlige beskyttelseskrav. I stedet bør man satse på at videreudvikle den aktive arbejdsmarkeds politik instrumenter.
17. Der bør udarbejdes en fortegnelse over vigtige initiativer, som fortjener opmærksomhed i forbindelse med en benchmarking mellem de lokale myndigheder.
18. Det skal endnu en gang slås fast, at subsidiaritetsprincippet nøje bør overholdes i forbindelse med EU's kommande initiativer vedrørende lokale beskæftigelsesforanstaltninger. Det er her vigtigt, at planlægningen af foranstaltninger og indgreb overlades til regionerne i partnerskab med de lokale myndigheder, mens iværksættelsen af programmer og forslag til tiltag bør varetages af de lokale myndigheder og de strukturer, som det regionale samarbejde har bragt med sig, eftersom det er dem, der er bedst rustet til at finde lokale løsninger på lokale problemer. I den forbindelse må de lokale myndigheder ikke forsømme en indbyrdes koordination.
19. Der bør udvikles instrumenter, som kan fremme foretagsomhed og fleksibilitet. Med udbredelsen af nye, mere dynamiske, globaliseringsrettede initiativer, som fremmer iværksætteri eller etableringen af små, herunder meget små selvstændige erhvervsdrivende, er den sammenkædning mellem lønarbejde og stor virksomhed, som har karakteriseret en fase i den økonomiske udvikling i Vesten, ikke længere så fast.
20. Regionsudvalget finder det følgende vigtigt:
- at vise instrumenterne for virksomhedsoprettelse en særlig opmærksomhed, især dem, der er rettet mod de unge, kvinderne samt udvikling af ny teknologi (fortsat inden for instrumenterne for virksomhedsoprettelse),
  - at fremme oprettelse af iværksættercentre i forbindelse med universiteter og forskningscentre for at stimulere den iværksætterkultur, der er knyttet til patentering af forskningsresultater, og forbedre SMV's konkurrenceevne,
  - at udnytte støtte- og rådgivningsstrukturerne og princippet om one-stop shop (eksempelvis som Italien har det for erhvervslivet), hvis mål er at skabe gunstigere rammebetingelser for udvikling af virksomheder, især små virksomheder og mikrovirksomheder,
  - i højere grad at udnytte den jobskabende effekt, der udgår fra de voksende behov i det moderne samfund og den større vægt, der lægges på goder som natur, kunst og kultur og på ydelser som pasning og pleje af personer samt på fritid,
  - at være særlig opmærksom på at fremme og udvikle aktioner, som gør det lettere at anvende princippet om ligebehandling og muligheden for at forene familie- og arbejdsliv med det sigte at øge kvinders erhvervsfrekvens lokalt.
21. Regionernes udviklingsmuligheder og/eller nye behov bør belyses gennem en grundig analyse af de regionale forhold, så der på den baggrund kan iværksættes nye initiativer. Der er her virkelig mange idéer og muligheder at se nærmere på, men det er nødvendigt med en koordineret indsats fra de lokale aktørers side for at lede den fremspirende iværksætterånd i retning af niches og aktiviteter, der kan klare sig på markedet.
22. Det er i planlægningen af de lokale udviklingsforanstaltninger, som tager sigte på jobskabelse, nødvendigt:
- at skabe »korte netværk«, dvs. den sociale kapital, som ligger i relationerne og samarbejdet mellem regionernes aktører i udviklingsprocessen,
  - at placere lokalområdet i den globale dimension især gennem etablering af »lange net« på grundlag af såvel traditionel som innovativ infrastruktur.
23. Da det er vanskeligt at finde en definition på den tredje sektor, som dækker alle lande, og da lovgivningen på området og sektorens struktur og økonomiske funktion varierer fra land til land, er det efter Regionsudvalgets mening mest praktisk at definere virksomhederne i den tredje sektor på grundlag af lovgivningen i det pågældende land.

24. Der bør tages hensyn til medlemsstaternes forskellige retssystemer og de forskellige definitioner af den tredje sektor.
25. Den tredje sektor har potentiale ikke alene til at skabe nye arbejdspladser, øge beskæftigelsen og udvikle nyttige, sociale arbejdsområder, men også til at ændre arbejdsformer og arbejdets organisering.
26. Den tredje sektor må hverken forveksles med politiske solidaritetsformer, markedsøkonomiske foretagender eller uformelle netværk. Sidstnævnte organiseres nedefra uden nogen form for hierarki.
27. Det er afgørende, at der ydes støtte til den tredje sektor til oprettelse og bevarelse af nye arbejdspladser, især når der er tale om befolkningsgrupper, som har vanskeligt ved at komme ind på arbejdsmarkedet (f.eks. ufaglærte). Om dette skal ske gennem foranstaltninger af skattemæssig og økonomisk art, herunder især støtte til igangsætning, afgøres af de enkelte landes lovgivningsinstanser.
28. De spørgsmål, som Kommissionen rejser i denne forbindelse, er relevante, men omfatter efter Regionsudvalgets mening kun en del af problemstillingen, nemlig spørgsmålet om den finansielle støtte, som er nødvendig, for at den tredje sektor kan udvikle sig. I den sammenhæng anmoder Regionsudvalget om, at man fremmer undersøgelser af effektiviteten af de innovative lovgivningsudspil, som man er kommet med i nogle lande.
29. Hvad angår det jobskabelsespotentiale i den tredje sektor, som bedst kan udnyttes på lokalt plan, bør vægten lægges på de nye jobmuligheder som f.eks. hjemmeservice, miljøprojekter og kulturelt arbejde. Man må ikke forsøme at styrke virksomheder i den sociale økonomi som endnu en brugbar og effektiv mulighed for at få folk i arbejde.
30. Regionsudvalget er fuldt ud klar over de gennemgribende ændringer, som den tredje sektor er udsat for, og at der er brug for større professionalisme og højere servicekvalitet, som påpeget i Kommissionens meddelelse. De igangværende dybtgående ændringer på det organisatoriske plan rører ved den traditionelle opfattelse af management. Smidige, flade ledelsesstrukturer, som udnytter de menneskelige ressourcer bedst muligt, vinder stadig mere frem.
31. Endelig skal det understreges, at en stor del af den tredje sektor tager sigte på plejeopgaver. Følgelig må der sættes på uddannelse, som er en vigtig faktor i udviklingen af de individuelle kvalifikationer.
32. Man må hele tiden holde sig for øje, at mennesket og dets uddannelse skal sættes i centrum også ved udformningen af nye faglige uddannelsesforløb med henblik på stadig forbedring af arbejdsprocesser og menneskelige ressourcer.
33. Mange af disse problemer kan løses gennem en generel politik til fremme af sektoren, især gennem større opmærksomhed over for den tredje sektor fra den lokale forvaltnings side.
34. Regionsudvalget er helt enig i, at den offentlige arbejdsanvisning spiller en stor rolle for at få udbud og efterspørgsel efter arbejdskraft til at passe sammen.
35. Beskæftigelseskapaciteten kan øges betydeligt gennem effektive offentlige tjenesteydelser, som kan tilpasse uddannelsesforanstaltningerne til de lokale behov, gennem oprettelse af interinstitutionelle informationsnet mellem det lokale, regionale og nationale plan og i samarbejde med de berørte økonomiske og sociale aktører. Den egentlige aktive politik på dette område består i uddannelse af de menneskelige ressourcer, og kun gennem samordning af den almene og faglige uddannelse og arbejdsmarkedet kan der fæstes lid til medlemsstaternes tilsagn på topmødet i Lissabon om at øge beskæftigelsesfrekvensen med 10 procentpoint over de næste 10 år.
36. Der er ikke nogen modsætning mellem lokal styring af arbejdsmarkedet og nationale arbejdsmarkedsforanstaltninger. Det er indlysende, at det er den nationale og regionale lovgivnings opgave på de enkelte borgers vegne at varetage deres rettigheder og beskyttelse, men det er på det lokale plan, at de specifikke initiativer skal finde deres naturlige aktionsradius. Det er længe siden, at man er begyndt at tale om lokalt arbejdsmarked i stedet for ét samlet arbejdsmarked.
37. Der bør undgås overregulering både nationalt og lokalt.
38. Regionsudvalget betragter ikke udviklingen af lokale interventionsformer blot som en mulighed, men som en uomgængelig nødvendighed for at nå de mål, der blev fastlagt på topmødet i Lissabon. Derfor bør de lokale myndigheder understøttes med den fornødne lovgivningskompetence til at agere på dette område.

39. Derfor spiller samrådet mellem arbejdsmarkedets parter en afgørende rolle i udformningen og gennemførelsen af arbejdsmarkedspolitikken i lokalområdet. Regionsudvalget er bevidst om, at der efter denne første fase er brug for lokale partnerskaber, hvor repræsentanter for forskellige interesser udtrykker fælles vilje, stor lydhørhed og principiel åbenhed over for fleksible og kreative initiativer.
40. Kun på denne måde vil det være muligt at gribe effektivt ind og lancere fleksible løsninger med udgangspunkt i arbejdsmarkedssituationen og produktivitetsforskellene i det pågældende område.
41. Regionsudvalget finder det helt afgørende, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for konkret at tage del i udformningen og gennemførelsen af de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen. Allerede i sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »Fra retningslinjer til handling: De nationale handlingsplaner for beskæftigelse« støttede Regionsudvalget en sådan inddragelse og understregede, at det ønskede at spille en dynamisk rolle både i høringen om handlingsplanerne og i gennemførelsen af dem.
42. Alle initiativer til fremme af partnerskaber fortjener at blive støttet, og for at udnytte det lokale vækst- og beskæftigelsespotentiale bør de lokale aktører i den offentlige og den private sektor have del i ansvaret og medvirke i løsningen af opgaverne, dog under hensyntagen til de forskellige kompetenceniveauer.
43. Der skal afsættes midler til pilotprojekterne, og der skal være en klar strategi for information om projekternes gennemførelse, så resultaterne bliver evalueret og offentliggjort. Det er derfor nødvendigt at inddrage de sammenslutninger af kommuner, der findes i de enkelte medlemsstater. Merværdien ved lokaludvikling ligger i fastlæggelse og udbredelse af god praksis, teknisk bistand og i erfaringsudveksling.
- Den vigtige fase kommer efter fastlæggelsen af god praksis: udnyttelse af den indhøstede erfaring og udformning og instrumenter og strukturer (f.eks. udviklingskontorer eller sammenslutninger af lokale myndigheder) til udbredelse af knowhow. Støtte til etablering og drift af sådanne formidlende strukturer er derfor af afgørende betydning. Lige så vigtige er informationsudbredelse i form af instrumenter, som er tilgængelige for de lokale aktører.
44. Det Europæiske Råd i Wien anbefalede at anvende reformen af Den Europæiske Socialfond til at styrke beskæftigelsesstrategien og via det nye mål 3 udvikle en egentlig lokal beskæftigelsespolitik. Regionsudvalget understreger værdien af dette instrument, der med uddannelse som primært indsatsområde omfatter en lang række aspekter og handlingsmuligheder, såsom støtte til arbejdsformidling, oprettelse og udvikling af virksomheder, udvikling af nye beskæftigelseskilder også i den frivillige sektor, fremme af iværksætterkultur blandt studerende osv. Det nye EF-initiativ Equal, som de lokale og regionale myndigheder skal være med til at gennemføre, har også en afgørende betydning, fordi den giver mulighed for at skabe lokale partnerskaber med henblik på jobskabelse.
45. Hvis den europæiske beskæftigelsesstrategi virkelig skal lykkes, må der foregå en effektiv koordinering mellem det regionale og lokale plan.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om:**

- »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om sikkerhed til søs«,
- »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol)«,
- »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed«, og
- »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog«

(2001/C 22/06)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol),

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed og

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (KOM(2000) 142 endelig — COD 2000/0065 — COD 2000/0066 — COD 2000/0067),

under henvisning til Kommissionens anmodning af 23. marts 2000 om Regionsudvalgets udtalelse under henvisning til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, og artikel 80, stk. 2,

under henvisning til Præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 3 »Europæiske Net, Transport, Informationsfundet« i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 39,

under henvisning til Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav for skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2158/93 af 28. juli 1993 om ændringer til den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen og til den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe med henblik på gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 613/91,

under henvisning til Rådets resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. september 1996, 96/587/EF, om offentliggørelsen af en liste over godkendte organisationer, som medlemsstaterne har anmeldt i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF,

under henvisning til forslaget til udtalelse (CdR 165/2000 rev. 1), som Underudvalg 3 vedtog den 26. juni 2000 med Gianfranco Lamberti (I-PSE) som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger forholdsregler for at forbedre transportsikkerheden henhører under fællesskabskompetence i henhold til artikel 75, litra c, i kapitel IV, i EF-traktaten,

søtransportsikkerhed og forureningskonsekvenser har store følger for medlemsstaterne og de lokale myndigheder, og olieudslip fra tankskibe vil fortsat vil være en kilde til alvorlig bekymring for Kommissionen, som ERIKA-ulykken er et tydeligt eksempel på —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000, mødet den 21. september vedtaget følgende udtalelse.

1. **Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol)**

1.1. Regionsudvalget er enig med Kommissionen i, at skibe, der udgør en risiko for sikkerheden til søs og havmiljøet på grund af deres alder, flag eller historie, bør nægtes adgang til EU-havne. Desuden fremhæver Regionsudvalget nytten af planerne om, at en liste over de skibe, der er nægtet adgang, skal offentliggøres og indgå i Sirenac-informationssystemet.

1.2. Regionsudvalget finder det nødvendigt at sørge for, at de skibe, der udgør en særlig stor risiko for ulykker og forurening, inspiceres hver gang, de anløber en EU-havn.

1.3. Regionsudvalget billiger forslaget om, at der udføres en udvidet inspektion af skibe, der er klassificeret i en af kategorierne i bilag V, afsnit A, til direktivet. Inspektionen skal finde sted i den første anløbshavn, når der er gået tolv måneder siden sidste inspektion i en medlemshavn. Dette vil helt sikkert øge transportsikkerheden til søs og stemmer overens med listen over obligatoriske retningslinjer for omtalte form for inspektion, som vil give mulighed for at afgrænse inspektørernes skønsmargen i forbindelse med skibssyn, der samtidig vil blive gjort så ensartede som muligt inden for EU.

1.4. Det er nødvendigt, at der indføres procedurer, som inspektørerne skal følge i tilfælde af udvidet inspektion på visse kategorier af skibe. Dette tillader at afgrænse inspektørernes skønsmargen og harmonisere synene inden for Fællesskabet.

1.5. Regionsudvalget finder det påkrævet, at der fastlægges klare regler for at sikre, at der rent faktisk gennemføres effektive og grundige visuelle syn af de tilgængelige skibsdele, så det bliver muligt at afdække eventuelle strukturelle mangler. Det opfordrer derfor Kommissionen til at kortlægge konkrete, effektive midler til udførelse af sådanne syn.

1.6. Regionsudvalget er enig i, at der bør indføres obligatorisk udvidet inspektion af olietankere på over 15 år, da disse ifølge statistikken tegner sig for de fleste mangler, der kan medføre tilbageholdelse.

1.7. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne sørger for at forbyde adgang til alle fællesskabshavne for skibe i de skibskategorier, der er omfattet af bilag V, afsnit A, til direktivet, i de tilfælde, der er fastsat i den grundlæggende artikel 7a. Denne forholdsregel anses for velegnet til at hindre, at skibe i den kategori, der er omtalt i bilaget, sejler i EU-farvande.

1.8. Regionsudvalget anser det for tilstrækkeligt, at Kommissionen halvårligt offentliggør oplysninger om skibe, der er nægtet adgang til Fællesskabets havne af de årsager, der er nævnt i foregående punkt.

1.9. Regionsudvalget bifalder forslaget om at forbedre informationerne om de inspektioner, der allerede er effektueret i tidligere anløbshavne, så man undgår, at inspektionsbesøg gentager sig med et spild af ressourcer til følge.

1.10. Regionsudvalget billiger tilføjes i direktivet om, at det er nødvendigt at give oplysninger om inspektionsresultaterne til flagstaterne og klassifikationsselskabet, så disse kan intervenere hurtigere i tilfælde af en forværring af skibets tilstand og iværksætte de nødvendige afhjælpningsforanstaltninger.

1.11. Regionsudvalget er enig i det nye krav i direktivet om, at inspektører ved inspektion af olietankskibe, der transporterer over 2 000 ton olie i bulk, bør kontrollere, om der foreligger dokumentation for en forsikringsaftale eller anden økonomisk garanti, der dækker forureningsskader. En sådan forholdsregel skal med egnede midler sikre, at der er fuldstændig dækning for de berørte regionale myndigheders udgifter i det tilfælde, der skal ryddes op efter miljøkatastrofer. Regionsudvalget lægger stor vægt på dette punkt i forslaget, fordi det direkte vedrører de myndigheder, Regionsudvalget repræsenterer.

1.12. Det er nødvendigt at fremme gennemsigtigheden i informationerne med hensyn til skibe, der er underkastet inspektion og en eventuel tilbageholdelse, da det kan tilskynde til ikke at benytte skibe, der ikke lever op til lovens sikkerhedskrav.

1.13. Regionsudvalget er enig i nødvendigheden af, at medlemsstaterne udtrykkeligt forpligtes til årligt at sende Kommissionen de oplysninger, som er nævnt i bilag X, så den kan intervenere straks for at hindre uregelmæssigheder i anvendelsen af direktivet, der kan føre til forskellige sikkerhedsniveauer, og en deraf følgende konkurrenceforvridning mellem havne og regioner i EU. Regionsudvalget henstiller, at der kortlægges konkrete mekanismer og instrumenter, der kan sikre, at medlemsstaterne efterkommer denne forpligtelse fuldt ud.

1.14. Endelig håber Regionsudvalget, at ændringerne til direktivet kan vedtages hurtigst muligt, da det er presserende nødvendigt at intervenere for at forbedre sikkerheden til søs i forbindelse med olietransport. Dette blev demonstreret for tydeligt med ERIKA-ulykken. Dog anbefales følgende:

1.15. I betragtning af at der indføres teknisk syn af skibsstrukturerne i inspektørernes kontrol, er det vigtigt at tilføje til artikel 4 i ændringsforslaget, at medlemslandene har pligt til at sørge for uddannelse og løbende efteruddannelse af inspektørerne på basis af fælles koordinerede programmer. På denne måde kan de administrative myndigheder i medlemslandene råde over højt kvalificeret personale, der på et fælles vidensgrundlag kan udføre kontrol. Endvidere bliver inspektørerne holdt ajour om sektorens teknologiske udvikling. Dette er vigtigt for at sikre inspektioner af tilstrækkelig høj kvalitet.

1.16. Det er nødvendigt at fremskynde indførelsen af regler om udbredelse af informationer om skibenes karakteristika og last (i tilfælde af farligt gods), som indgår i Kommissionens fremtidige handlingsplaner. Det er faktisk vigtigt for også at kunne give de lokale myndigheder det grundlæggende kendskab til transport af farligt gods, så de kan vedtage beredskabsplaner med foranstaltninger, der er nødvendige for at minimere følgerne af eventuelle ulykker.

1.17. Regionsudvalget henleder derfor i særlig grad opmærksomheden på de forslag, der er fremsat i punkt 1.4, 1.11 og 1.13. Disse forslag er overordentlig relevante og vigtige.

1.18. Endelig er det efter Regionsudvalgets opfattelse særdeles vigtigt, at der som led i udvidelsesprocedurerne foretages en målrettet og detaljeret evaluering med hensyn til de emner, direktivet omhandler, især når det gælder Middelhavslande som Cypern og Malta.

## 2. **Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse hermed**

2.1. Regionsudvalget tilslutter sig, at det er nødvendigt at gribe til en ændring af direktivet for at forbedre de fælles regler for anerkendelse af klassifikationselskaber, inklusive kontrol og sanktioner, navnlig for miljøskader, og for at stramme op på de krav, de anerkendte organisationer skal opfylde. Dette vil give mulighed for dels at styrke anerkendelsesordningen, dels at forenkle medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med overvågningen af disse organisationer.

2.1.1. Med ændringen skal direktivet også tilpasses til de ændringer, der er sket i de internationale konventioner på området og de tilhørende koder, der er bindende for medlemsstaterne, samt de relevante resolutioner, der er udstedt af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO).

2.2. Det præciseres i direktivet, at medlemsstaterne skal handle i overensstemmelse med bilagets bestemmelser samt bilag til IMO-resolution A.847 om retningslinjer for flagstaternes gennemførelse af IMO-instrumenter; dette vil nemlig fremme en effektiv opfyldelse af flagstaternes forpligtelser på området i henhold til bestemmelserne i de internationale konventioner.

2.3. Regionsudvalget støtter ændringen af proceduren for første udstedelse af anerkendelse til tekniske organisationer, der ønsker at blive godkendt til at evaluere skibes sikkerhed på medlemsstaternes vegne. I medfør af ændringen overføres anerkendelseskompetencen fra medlemsstaterne til Kommissionen, hvilket vil sikre mere ensartede evalueringer inden for EU.

2.4. Bemærkningerne i punkt 2.3 gælder også det forhold, at både Kommissionen og medlemsstaten nu løbende skal overvåge, om de tekniske organisationer fortsat opfylder direktivets krav.

2.5. Som en positiv fornyelse bliver det nu en ufravigelig betingelse for udstedelse af første anerkendelse og for at bevare en sådan anerkendelse, at de tekniske organisationer, der vurderer skibenes sikkerhed, skal fremvise gode resultater, hvad angår sikkerhed og forureningsforebyggelse, i forbindelse med alle de skibe, de har klassificeret, uafhængigt af skibenes flag.

2.6. Det er ligeledes positivt, at Kommissionen nu også får beføjelse til at suspendere anerkendelsen af de tekniske organisationer, og at det udvalg, der er omhandlet i artikel 7 og sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne, skal inddrages i suspensionsproceduren.

2.7. Beslutningen om at tilbagetrække anerkendelsen for en organisation, der ikke opfylder bestemmelserne i direktivet, eller hvis sikkerheds- og forureningsforebyggende præstation bliver utilfredsstillende, skal nu træffes på EU-plan, og det er positivt, fordi man dermed sikrer en ensartet procedure overalt i EU.

2.8. Det er glædeligt, at EU skal forhandle med de tredjelande, hvor nogle af de anerkendte organisationer er beliggende, med henblik på at sikre ligebehandling for de anerkendte organisationer, der er beliggende i EU.

2.9. Regionsudvalget foreslår en alternativ regel om organisationernes erstatningsansvar over for de administrationer, de har indgået et arbejdsforhold med. Der tænkes her på en alternativ bestemmelse, der ud over kravet om, at medlemsstaten skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om arbejdsforholdet, også fastlægger et givet ansvarsniveau for den anerkendte organisation i tilfælde af mindre fejl, idet erstatningsansvaret ikke kan være mindre end et beløb, der er fastsat i direktivet.

2.10. Regionsudvalget er enig i, at de oplysninger, de anerkendte organisationer giver om skibene, skal udbredes mest muligt.

2.11. Det tilslutter sig, at der skal indføres mere restriktive regler for ændring af skibes klasse, så en ændring af klassen ikke kan bruges som et middel til at omgå sikkerhedskravene.

2.12. Det må bifaldes, at der foreslås ændringer i forbindelse med de kvalitative kriterier, som de tekniske organisationer skal opfylde for at opnå anerkendelse, da dette vil højne kvaliteten af organisationernes tjenesteydelser.

2.13. Også i denne forbindelse skal det understreges, at det er nødvendigt, at der som led i udvidelsesprocessen foretages en evaluering med hensyn til direktivets indhold og de ansøgerlande, for hvem det er relevant.

### 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog

3.1. Regionsudvalget går ind for forordningen i erkendelse af, at en forordning er det mest velegnede retsinstrument til at fremskynde de nye sikkerhedsnormer for de omfattede tankskibe (artikel 1 og 2).

3.2. Regionsudvalget er enig i Kommissionens begrundelse for at fremlægge et forordningsforslag, som vil sætte gang i udfasningen af enkeltskrogede tankskibe efter nogle udfasningskriterier, der ikke må være mindre strenge end de regler, USA har vedtaget. Det er ganske rigtigt nødvendigt at fremme initiativer, der kan sikre, at tidsplanen anvendes på internationalt plan. Dermed kan det undgås, at skibe, der ikke længere er tilladt i USA's farvande, begynder at sejle i europæiske farvande (artikel 4). Regionsudvalget tillægger dette punkt en høj prioritet, og alle EU-organer skal arbejde på at sikre, at fristerne i EU-lovgivningen falder sammen med fristerne i USA's lovgivning.

3.3. Det er positivt, at Kommissionen søger at fremskynde udskiftningen af enkeltskrogede olietankskibe med dobbeltskrogede ved at lade forordningen omfatte økonomiske incitamenter til olietankskibe med dobbeltskrog, mens enkeltskrogede olietankskibe pålægges en ekstra afgift.

3.3.1. Det er prisværdigt, at det blandede system med incitamenter og ekstraafgifter bygger på en kombination af nedsatte havne- og lodsafgifter for olietankskibe med dobbeltskrog eller tilsvarende design og forhøjede havne- og lodsafgifter for enkeltskrogede tankskibe (artikel 5).



3.4. Regionsudvalget tager til efterretning, at det er nødvendigt at underrette IMO om bestemmelserne i EU-forordningen, når den er vedtaget, således som det er fastsat i artikel 211 i FN's havretskonvention (artikel 6).

3.5. Regionsudvalget går ind for bestemmelserne om, at medlemsstaterne:

- skal kontrollere, at der anvendes et differentieret afgiftssystem ved opkrævning af havne- og lodsafgifter;
- hvert år skal sende Kommissionen en rapport om resultaterne af den gennemførte kontrol. Dette vil gøre det muligt at kontrollere, om bestemmelserne i forordningens artikel 5 anvendes korrekt i medlemsstaterne (artikel 7).

3.6. Det bifaldes, at der i henhold til artikel 8 nedsættes et udvalg efter forskriftsproceduren.

3.7. Kommissionen bør naturligvis have bemyndigelse til at ændre forordningen og dens bilag med henblik på at ajourføre henvisningerne til de relevante regler i MARPOL 73/78, f.eks. når disse regler ændres.

3.8. Det er klart nødvendigt at ophæve det gældende system for differentierede havne- og lodsafgifter, som er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2978/94, eftersom det erstattes af systemet i den foreslåede forordning.

3.9. I henhold til artikel 12 vil forordningen blive gældende 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen, og denne frist forekommer passende.

3.10. Regionsudvalget forholder sig som helhed positivt til bestemmelserne i den foreslåede forordning, men ønsker dog at påpege følgende forhold:

- Forordningens bestemmelser gælder for olietankskibe; da reglerne er begrundet i et ønske om at forebygge forurening og følgerne af forurening, foreslår Regionsudvalget, at forordningen på kort sigt udvides, så der vedtages tilsvarende forebyggelsesforanstaltninger, der tager højde for de forskellige transportsikkerhedsteknologier i forbindelse med skibe, der transporterer gasser og kemiske produkter.

3.11. Regionsudvalget ser positivt på de fremtidige foranstaltninger, Kommissionen bebuder, og det

- ser gerne en udvikling af informationssystemet EQUASIS og forventer, at både medlemsstaterne og Kommissionen arbejder løbende på sagen;

- foreslår, at der hurtigt genfremsættes forslag til en EU-lovgivning, hvor indberetningsforpligtelserne i direktiv 93/75/EØF udvides til at omfatte skibe i transit langs EU's kyster.

Regionsudvalget forholder sig i øvrigt meget positivt til muligheden for, at der oprettes en europæisk struktur for sikkerhed til søs, som skal sikre en effektiv og ensartet anvendelse af sikkerhedsreglerne i EU.

Med hensyn til de opgaver, Kommissionen ønsker at overdrage til denne struktur (der skal støtte medlemsstaternes og Kommissionens bestræbelser for at gennemføre og kontrollere EU-lovgivningen og evaluere effektiviteten af de gældende foranstaltninger), vil Regionsudvalget gerne fremhæve følgende:

- de regionale og lokale myndigheder bør have mulighed for at bidrage under opbygningen af denne struktur, men uden at skulle bidrage til omkostningerne;
- de regionale og lokale myndigheder skal på lige fod med de andre administrationer have de nødvendige kontakter og forbindelser med den pågældende mekanisme.

Dermed vil disse myndigheder — i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed i oplysningerne om skibe, der også er indeholdt i de foreliggende lovforslag — få adgang til informationer, der kan være nyttige enten for at træffe initiativer til håndtering af eventuelle ulykker som ERIKA-forliset eller for at give borgerne de oplysninger om sagen, de retteligen bør have. Sidstnævnte aspekt er uhyre vigtigt i betragtning af, at offentligheden lægger så stor vægt på forureningsspørgsmål.

3.12. Regionsudvalget noterer sig, at indførelsen af EU-krav om dobbeltkrogede olietankskibe nødvendigvis skal afstemmes efter tidsplanen i OPA 90, og deler fuldt ud Kommissionens frygt for, at de skibe, der forbydes sejlads i amerikanske farvande, vil flytte deres handelssejlads til Europa. De nye krav vil i øvrigt have en positiv effekt på »skrotningen« af de ældste skibe, der også er de mindst sikre.

3.13. Regionsudvalget erkender i øvrigt, at det også er nødvendigt at tage skridt i retning af at gennemføre en markant begrænsning af den tilladte størrelse for tankskibenes enkelttanke.

3.14. Regionsudvalget gør Kommissionen opmærksom på, at problemerne i tilknytning til redere og besætninger tages op og løses i de relevante organer; rederne er ofte så flygtige, at de nærmest helt forsvinder, og besætningerne er absolut uegnede til at sikre en fuldstændig erstatning for skaderne, især i tilfælde af miljøkatastrofer — det er ikke ligefrem nogen hemmelighed,

at de nuværende vilkår for rederes og besætningers erstatningsansvar bevirker, at den egentlig ansvarlige i de fleste tilfælde er enten ukendt eller urørlig. Dette problem er bestemt ikke uvæsentligt i forhold til de problemer, der tages op med ændringsforslagene til direktiv 95/21/EF og 94/57/EF samt forordningsforslaget.

4. Flådens og de europæiske havnes udvikling skal understøttes ved at sætte sikkerheden i højsædet. Skærpelsen af de kontrolforanstaltninger og sikkerhedsstandarder, der er omtalt ovenfor, vil unægteligt være et fremskridt, men det er ikke tilstrækkeligt til at ændre søfartstransporten dybtgående. Regionsudvalget fremsætter flere forslag, som det haster med at gennemføre, især i forbindelse med udvidelsen.

4.1. Det er bydende nødvendigt at fortsætte bestræbelserne på at harmonisere søfartsadministrationerne i de forskellige medlemsstater, idet de højeste sikkerhedskriterier skal lægges til grund, og der skal oprettes et sammenhængende overvågningsapparat.

4.2. Det er presserende nødvendigt, at der over for samtlige aktører i transportkæden føres en politik på europæisk plan til risikoforebyggelse.

4.3. Regionsudvalget anbefaler, at der udarbejdes et omfattende EU-program vedrørende målrettet støtte til udvikling og modernisering af søfartssektoren i de dårligst stillede medlemsstater.

4.4. Regionsudvalget mener, at ansøgerlandene (Cypern, Malta og de baltiske stater) bør have en administration, der er i stand til at sikre den fornødne kontrol og håndhæve de internationale regler.

4.5. Der bør tages skridt i retning af en social og skattemæssig harmonisering i EU, og i den forbindelse skal der lægges særlig vægt på

- at sikre arbejdstagerne et højt niveau af rettigheder,
- at overholde de sociale og arbejdsrelaterede regler vedrørende besætninger,
- at udvikle beskæftigelsen og
- at fremme og opretholde søfartserhvervene ved at tilbyde hensigtsmæssige erhvervsuddannelser på området.

4.6. Regionsudvalget foreslår, at EU undersøger mulighederne for at indføre en søfartssikkerhedsafgift. Afgiften skulle afhænge af, hvilken type gods der skal transporteres, og formålet skulle være at tilvejebringe tilstrækkelige midler til at sikre en effektiv forebyggelse.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
*Formand for*  
*Regionsudvalget*

**Regionsudvalgets udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Trafiksikkerhed: hovedopgaver i EU — statusrapport og prioritering af foranstaltninger«**

(2001/C 22/07)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Trafiksikkerhed: hovedopgaver i EU — statusrapport og prioritering af foranstaltninger« (KOM(2000) 125 endelig),

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Bedre Færdselssikkerhed i EU: program for 1997-2001 (KOM(97) 131 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 20. marts 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 2. juni 1999 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 3 »Europæiske Net, Transport, Informationssamfundet«,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets beslutning om sikker og bæredygtig mobilitet (CdR 64/97 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om »Den Fælles Transportpolitik — Bæredygtig mobilitet: fremtidsperspektiver« (CdR 189/99 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse, som blev vedtaget af Underudvalg 3 den 26. juni 2000 (CdR 166/2000 rev. 1) med Maurice Cummins (IRL, PPE) som ordfører, og

og ud fra følgende betragtninger:

Trafiksikkerhed er et emne, der berører hver enkelt borger i Den Europæiske Union,

Traktaten om Den Europæiske Union fastlægger udtrykkeligt, at den fælles transportpolitik bør omfatte foranstaltninger til fremme af trafiksikkerheden,

En række instanser deler ansvaret for opnåelsen af de mål, der er fastlagt i den fælles transportpolitik og i programmet for bedre færdselssikkerhed, og de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i denne sammenhæng —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 21. september) vedtaget følgende udtalelse.

**1. Regionsudvalgets bemærkninger og henstillinger:**

1.2. Regionsudvalget støtter den foreslåede rangordning af foranstaltninger og henstillingen til beslutningstagerne under forbehold af, at der iværksættes yderligere foranstaltninger og tages hensyn til nedennævnte forhold.

1.1. Regionsudvalget bifalder statusrapporten og det igangværende handlingsprogram for bedre færdselssikkerhed i EU.

1.3. Det fremgår ikke af meddelelsen, om færdselssikkerheden på alle beslutningsniveauer nu i mere udstrakt grad anskues ud fra en cost-benefit-synsvinkel. Dette indgik som en specifik henstilling i Kommissionens meddelelse: Bedre

<sup>(1)</sup> EFT C 244 af 11.8.1997, s. 33.

<sup>(2)</sup> EFT C 374 af 23.12.1999, s. 76.

Færdselssikkerhed i EU — program for 1997-2001. Spørgsmålet er, om programmet har været i stand til at gennemføre en sådan strategi.

1.4. Regionsudvalget mener ikke, at retten til personlig frihed bør gå forud for andre trafikanters sikkerhed. Farlig og asocial adfærd indskrænker andres personlige frihed, for ikke at tale om den trussel, den udgør mod deres personlige sikkerhed. Sikkerhed bør altid prioriteres højt.

1.5. Regionsudvalget konstaterer, at de første tre af de rangordnede foranstaltninger (EuroNCAP, sikkerhedsseler og alkohol) alle har at gøre med offentlighedens bevidsthed om trafikikkerhed. Øget offentlig bevidsthed bør derfor prioriteres højt af alle beslutningstagere.

Tværeuropæiske og nationale kampagner, som tager sigte på specifikke overtrædelser, f.eks. overtrædelser af hastighedsgrænsen og spirituskørsel, bør fremmes. Bedre overholdelse af færdselsreglerne kræver en holdningsændring og en ændring af bilisternes adfærd. Regler alene er ikke nok til at ændre den måde, biler anvendes på. Holdningsændringer kan opnås ved hjælp af offentlige kampagner, herunder brug af rollemodeller, hvor dette er hensigtsmæssigt.

1.6. Hvad angår øget bevidstgørelse af befolkningen, går Regionsudvalget ind for en partnerskabsstrategi med deltagelse af beslutningstagere, håndhavende myndigheder og trafikanter. Den private sektor kunne bidrage til offentlige bevidstgørelseskampagner. Der kunne for eksempel gøres en yderligere indsats for at tilskynde virksomheder, der fremstiller alkoholiske drikke, til at bidrage til finansieringen af kampagner mod spirituskørsel, eller der kunne lanceres mere målrettede forsikringsfinansierede kampagner, der henvender sig til unge bilister og til de mest udsatte grupper.

1.7. Regionsudvalget mener, at der bør lægges større vægt på uddannelse som en omkostningseffektiv metode til forebyggelse af ulykker. Op til 99% af alle ulykker vil sandsynligvis kunne undgås, hvis de rigtige foranstaltninger gennemføres på det rigtige tidspunkt. Regionsudvalget går ind for uddannelses-tiltag, som forbedrer sikkerheden på vejene og skærper bevidstheden om farerne i trafikken med henblik på at forebygge ulykker. Træningen af unge trafikanter bør indledes i skolerne med trafikikkerhedskurser.

1.8. Regionsudvalget fremhæver betydningen af at gennemføre og håndhæve lovgivningen og konstaterer, at der tilsyneladende er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne på dette punkt. Der bør derfor gennemføres en tværeuropæisk undersøgelse af, i hvor høj grad de enkelte medlemsstater

gennemfører og håndhæver de pågældende love og regler. Undersøgelsen bør navnlig fokusere på hastighedskontrolmetoder. CARE-databasen kunne videreudvikles og bruges til at samle og udbrede oplysninger herom. Ved hjælp af sådanne oplysninger kunne man vurdere sammenhængen mellem en lav gennemførelses- og håndhævelsesgrad og et højt ulykkes- og drabstal.

1.9. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til henstillinger vedrørende en trafikikkerhedsmæssig evaluering af vejbygningsprojekter. For så vidt angår nye EU-finansierede projekter kunne der i hvert fald kræves en »trafikikkerhedskontrol«.

1.10. Regionsudvalget støtter forsøg med alternative incitamenter, f.eks. skattenedslag, til at fremskynde investeringer i trafikikkerhed. Der kunne for eksempel indføres forsikringsordninger, som ville fremme større trafikikkerhed og sikkerhedsbevidsthed, navnlig blandt unge bilister. Sådanne incitamenter kan bidrage til at fremhæve fordelene ved at investere i sikkerhed over for omkostningerne ved ikke at investere i sikkerhed.

1.11. Meddelelsen giver et fingerpeg om, hvordan multikriterieanalyser og vurderinger af omkostningseffektiviteten kan illustrere fordelene ved færdselssikkerhedsforanstaltninger, men der må forskes mere i udviklingen af disse og andre mekanismer. Regionsudvalget foreslår derfor, at der gennemføres demonstrationsprojekter for at vise, hvordan trafikikkerhedsspørgsmål kan belyses ved hjælp af omkostningseffektivitetsvurderinger og andre mekanismer. Demonstrationsprojekterne kunne tage specifikt sigte på de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte medlemslande, og ville falde i tråd med princippet om, at EU skal supplere lokale og nationale foranstaltninger, navnlig på koordineringsområdet.

1.12. Regionsudvalget sætter spørgsmålstegn ved det hensigtsmæssige i, at biler gives så fremtrædende en rolle i handlingsprogrammet for bedre færdselssikkerhed. Sikkerheden er lige vigtig, hvad enten det drejer sig om fodgængere, cyklister, bilister eller andre trafikanter. Folk bør opfordres til at anvende den sikreste transportform. Vejene bør imidlertid være sikre for alle transportformer. Hverken bilen eller noget andet transportmiddel bør have lov til at dominere på bekostning af andre trafikanters sikkerhed. Biler bør designes på en sådan måde, at der sker mindst mulig skade på passagerer, fører og fodgængere ved trafikuheld.

1.13. Regionsudvalget mener, at der bør lægges større vægt på lægeundersøgelse af bilister, herunder bl.a. ældre bilister, med henblik på at sikre, at de er i stand til at køre bil på forsvarlig vis.

1.14. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at mobilisere alle midler for inden for rimelige tidsfrister at kunne nå til en harmonisering af tekniske anordninger, der kan installeres på køretøjerne af bilfabrikanterne.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet«**

(2001/C 22/08)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet [KOM(2000) 279 endelig — 2000/0116 (COD)],

under henvisning til Rådets beslutning af 26. juni 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 13. juni 2000 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 4 »Fysisk Planlægning, Bypolitik, Energi, Miljø«,

under henvisning til Rådets konklusioner af 11. juni 1999 (8013/99),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 26. maj 1998 om elektricitet fra vedvarende energikilder (A4-0199/98),

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 30. marts 2000 om elektricitet fra vedvarende energikilder og det indre marked for elektricitet (A5-0078/2000),

under henvisning til Kommissionens meddelelse: »Energi for fremtiden — vedvarende energikilder«, Kommissionens hvidbog om en fællesskabsstrategi og handlingsplan (KOM(97) 599 endelig udg.) og Regionsudvalgets udtalelse om meddelelsen (CdR 57/98 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 191/2000 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalg 4 den 7. juli 2000 med Willfried Maier (D, PSE) som ordfører —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 21. september) vedtaget følgende udtalelse.

<sup>(1)</sup> EFT C 315 af 13.10.1998, s. 5.

**Regionsudvalgets holdning til Kommissionens meddelelse samt dets henstillinger**

Regionsudvalget:

1. sætter spørgsmålstegn ved den påstand i punkt 2.2 i direktivforslaget, ifølge hvilken forbrugerne bliver mere og mere interesserede i at købe ren elektricitet. Dette må undersøges på europæisk plan på grundlag af en upartisk vurdering,
2. glæder sig over Kommissionens beslutning om med det fremlagte forslag om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af elektricitet fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet at skabe en ramme, der kan bidrage til i væsentlig grad at øge andelen af de vedvarende energikilder (VEK-E) i EU, og som samtidig er et vigtigt skridt mod at nå den reduktion af drivhusgasemissionerne, som man enedes om i Kyoto med henblik på at beskytte miljøet,
3. understreger nødvendigheden af en fælles indsats for at nå det mål, der blev fastsat i hvidbogen om vedvarende energi, og som blev støttet af Rådet, om at fordoble den vedvarende energis andel af det samlede forbrug i EU fra de nuværende 6 % til 12 % i år 2010,
4. understreger, at VEK-E yder et vigtigt bidrag til den nødvendige miljøbeskyttelse og til opfyldelsen af Fællesskabets reduktionsforpligtelser som en del af fællesskabsstrategien, og at der derfor gennem egnede foranstaltninger må sørges for en bedre udnyttelse af dette potentiale inden for rammerne af det indre marked for elektricitet,
5. deler Kommissionens opfattelse, at medlemsstaternes forpligtelse til at fastsætte mål for det nationale forbrug af VEK-E, som er i overensstemmelse med den målsætning i hvidbogen om vedvarende energikilder og de forpligtelser, der blev indgået af Fællesskabet i Kyoto, vil fremme VEK-E-sektoren i betydelig grad,
6. understreger nødvendigheden af i henhold til subsidiaritetsprincippet at overlade det til medlemsstaterne at vælge de foranstaltninger, der efter omstændighederne giver den bedst mulige udnyttelse af det forhåndenværende potentiale i hvert enkelt tilfælde,
7. deler Kommissionens erkendelse af, at de forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne hidtil har anvendt til fremme af brugen af vedvarende energi, fortsat er nødvendige på mellemlang sigt, så længe elpriserne ikke fuldt ud afspejler de samfunds- og miljømæssige omkostninger og fordele ved de anvendte energikilder,
8. understreger nødvendigheden af med det planlagte direktiv ikke kun at få medlemsstaternes målsætninger fastlagt, men også at disse skal tjene til konsekvent at supplere og støtte de enkelte staters foranstaltninger,
9. henviser til, at medlemsstaternes indsats for at udnytte den vedvarende energi i højere grad vanskeliggøres, når det forbliver uklart, hvilke foranstaltninger der er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og gennemsigtigheden i beslutningsforløbet ikke er sikret i tilstrækkelig grad,
10. understreger nødvendigheden af at tage hensyn til den særlige betydning, som miljø- og klimabeskyttelse har for borgernes sundhed og livskvalitet i bedømmelsen af, om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har påbegyndt, er i overensstemmelse med kravene i det indre marked i EU,
11. anser det for særdeles nødvendigt, at det tydeliggøres, hvordan Kommissionen for fremtiden gennemfører samspillet mellem direktiv, rammerne for miljøstøtte og notificeringen, og at direktivet indeholder gennemsigtige og praktisk anvendelige vurderingskriterier, som giver svar på, hvilke foranstaltninger til fremme af vedvarende energikilder, som kan vælges, og som er i overensstemmelse med fællesskabsretten,
12. anser det for påkrævet, at fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse indeholder tilsvarende vurderingskriterier, som tager hensyn til den offentlige fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder,
13. er af den opfattelse, at der i EF-traktaten fastsættes en begrænsning af støttebegrebet til ydelser, som enten direkte eller indirekte stammer fra de nationale budgetter og dermed med en retsligt begrundet aftage- og godtgørelsespligt skaber grundlag for, at fastsættelse af priserne ikke omfattes af forbudet om støtte,
14. påpeger, at de enkelte medlemsstater f.eks. kan beslutte at give skattelettelser for elektricitet fra vedvarende energikilder for at øge deres andel af el-produktionen. Skattelettelser bør også bruges til at forbedre markedsadgangen for elektricitet fra vedvarende energikilder i forbindelse med transmission og distribution af elektricitet,
15. påpeger, at en forpligtelse, der pålægges af hensyn til miljøet, til at aftage en bestemt mængde strøm fra vedvarende energikilder, hverken udgør en direkte eller indirekte foranstaltning til prisstøtte,
16. støtter Kommissionen i dens hensigt om som forudsætning for en effektiv handel med VEK-E at pålægge medlemsstaterne en ordning om oprindelsescertificering, som tilmed gør det muligt at opnå den gennemsigtighed, som er nødvendig for, at forbrugerne kan træffe et valg,

17. anmoder Kommissionen om i sit direktivforslag at give præcise retningslinjer for en ensartet praksis i alle medlemsstaterne med garantien om oprindelsescertificering og definitionen på vedvarende energikilder,
18. mener, at vandkraft uanset dens ydelse er et vigtigt middel til at sikre vedvarende energi en plads i en fællesskabsstrategi og derfor entydigt må klassificeres som en vedvarende energikilde,
19. henviser til, at pligten til certificering af elektricitet af hensyn til gennemsigtigheden og forbrugeroplysningen skal være en generel pligt, forudsat subsidiaritetsprincippet overholdes, og indførelsen af denne positive foranstaltninger er mere forbrugervenlig,
20. erkender, at der endnu ikke er skabt forudsætninger for, at der kan træffes en beslutning om en fællesskabslovgivning for støtteordninger,
21. anser det for korrekt og hensigtsmæssigt, at Kommissionen i sine igangværende og fremtidige overvejelser om et harmoniseret system af støtteordninger som grundlag for handelen med vedvarende energi på grundlag af de høstede erfaringer overvejer og vurderer alle forhåndenværende muligheder såsom prisfastsættelses- eller kvotemodeller,
22. understreger nødvendigheden af, at det ved en manglende harmonisering må forhindres, at nationale støtteordninger bliver overbelastede ved handel mellem medlemsstaterne,
23. anser det for yderst nødvendigt, at åbningen af de nationale støtteordninger for handel mellem medlemsstaterne først finder sted, når der er indført et system, som forhindrer ubillig udnyttelse af prisfordele på grundlag af forskellige nationale støtteordninger,
24. henviser til, at investorernes tillid respekteres og beskyttes, og at strandede omkostninger skal undgås ved indførelse af nye bestemmelser på fællesskabsplan ved hjælp af passende overgangsordninger,
25. bekræfter, at medlemsstaterne må sikre, at tekniske bestemmelser og operationelle krav vedrørende tilslutning til både transmissions- og distributionsnet udvikles på en objektiv og ikke-diskriminerende måde samt offentliggøres,
26. anmoder Kommissionen om at efterprøve alle muligheder for at begrænse den administrative, lovmæssige og regulatoriske arbejdsbyrde ved gennemførelsen af direktivet og den nødvendige opfølgingskontrol til det allermest nødvendige,
27. henviser til, at målet for udbygningen af de vedvarende energikilder ikke kan nås, når der findes konkurrencehindringer for de miljøvenlige energikilder, da de eksterne omkostninger ved fremstilling af traditionel energi ikke tages i betragtning,
28. insisterer på, at der må gøres fremskridt med hensyn til at vedtage Kommissionens forslag til Rådets direktiv fra 1997 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter<sup>(1)</sup> for at gøre det lettere at nå de nationale miljø- og energipolitiske mål,
29. opfordrer Kommissionen til at udforme en ægte global vision af energiens fremtid for at møde energibehovene og fremme en bæredygtig udvikling af planeten i et rent miljø,
30. understreger nødvendigheden af nøje at følge udviklingen og fremskridtene i emissionsreduceringen, efter at direktivet er vedtaget, og at træffe de nødvendige foranstaltninger, såfremt resultaterne udebliver,
31. henviser til, at det vil have et dynamisk afsæt for en forøgelse af andelen af VEK-E i EU, hvilket ikke blot vil komme borgerne og erhvervslivet i EU til gode, men også give et kraftigt skub til EU's udstyrs- og anlægsproducerende virksomheder i VEK-branchen med en tilsvarende positiv virkning på beskæftigelsessituationen.

---

(1) KOM(97) 30 endelig udg. af 12.3.1997.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
*Formand for*  
*Regionsudvalget*

**Regionsudvalgets udtalelse om:**

- »Grønbog om handel med emissioner af drivhusgasser inden for Den Europæiske Union«, og
- »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU's politikker og foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne: Mod et europæisk klimaændringsprogram«

(2001/C 22/09)

REGIONSUDVALGET har —

»under henvisning til Grønbog om handel med emissioner af drivhusgasser inden for Den Europæiske Union« og »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU's politikker og foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissionerne: Mod et europæisk klimaændringsprogram« (KOM(2000) 87 endelig og KOM(2000) 88 endelig),

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2000 om at henvide det forberedende arbejde til Underudvalg 4 »Fysisk Planlægning, Bypolitik, Energi, Miljø«,

under henvisning til sin udtalelse af 18. september 1997 om »Klimaændringer og energi« (CdR 104/97 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til protokollen om reduktion af drivhusgasemissioner, der blev vedtaget på FN's tredje partskonference (COP3) om en rammekonvention om klimaændringer i Kyoto den 1.-10. december 1997,

under henvisning til sin udtalelse af 16. juli 1998 om »Energi for fremtiden: Vedvarende energikilder — Hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan« (KOM(97) 599 endelig) (CdR 57/98 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse af 11. marts 1999 om »Transport og CO<sub>2</sub> — En løsningsmodel for EU« (CdR 230/98 fin)<sup>(3)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse af 18. november 1999 om »Forberedelser til gennemførelse af Kyoto-protokollen« (CdR 295/99 fin)<sup>(4)</sup>,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 189/2000 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalg 4 den 7. juli 2000 med Hannu Penttilä (FIN, PSE) som ordfører —

på den 35. plenarforsamling den 20.-21. september 2000 (mødet den 21. september) vedtaget følgende udtalelse.

**Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger****1. Meddelelsen »Mod et europæisk klimaændringsprogram«**

1.1. Det er absolut nødvendigt, at alle aktører høres og tager del i planlægningen og gennemførelsen af klimaprogrammerne og -strategierne.

1.2. Regionerne og kommunerne skal inddrages som en selvstændig aktørgruppe i EU's nye klimaændringsprogram, navnlig for så vidt angår energi- og transportspørgsmål.

1.3. EU bør indlede en dialog med regionerne og kommunerne om drivhusgasemissionerne og støtte dem i deres bestræbelser på at beskytte klimaet. Med hensyn til de organer, Kommissionen foreslår, forudsætter dette,

— at styringskomitéen holder sig i tæt kontakt med Regionsudvalget under klimaprogrammets gennemførelse,

— at også det regionale og lokale niveau repræsenteres i arbejdsgruppe 2 og 3, der beskæftiger sig med energiforsyning og energiforbrug, og i arbejdsgruppe 4, der beskæftiger sig med transport,

— at de koordinerende arbejdsgrupper, der senere nedsættes, omfatter en arbejdsgruppe for det regionale og lokale niveau.

<sup>(1)</sup> EFT C 379 af 15.12.1997, s. 11.

<sup>(2)</sup> EFT C 315 af 13.10.1998, s. 5.

<sup>(3)</sup> EFT C 198 af 14.7.1999, s. 3.

<sup>(4)</sup> EFT C 57 af 29.2.2000, s. 81.



1.4. EU's medlemsstater bør hurtigt nå til enighed om et minimumsniveau for energibeskatning. Dette er af central betydning for gennemførelsen af de nationale klimaændringsstrategier.

1.5. EU og medlemsstaterne bør ratificere Kyoto-aftalen efter mødet i Haag og bidrage til, at aftalen får tilstrækkelig mange signatarlande, både i antal og hvad angår produktion af drivhusgasser.

1.6. De vedvarende energikilders andel af brændsel til motorer og energiproduktion må øges, og kombineret el- og varmeproduktion må fremmes. Dette vil også understøtte EU's selvforsyning og andre fællesskabspolitikker såsom landbrugs-, beskæftigelses- og strukturpolitikken.

1.7. Energibesparelser og øget energieffektivitet er ofte de mest omkostningseffektive midler til emissionsreduktion. I denne forbindelse spiller regioner og kommuner en vigtig rolle, eftersom de har ansvaret for planlægning af bygninger og infrastruktur, for udstedelse af godkendelser samt for offentlige indkøb. Desuden henhører offentlig transport, spildevandsrensning og affaldshåndtering generelt under kommuner og regioner.

1.8. EU og medlemsstaterne bør under arbejdet med at reducere emissionerne målrettet støtte frivillige ordninger og informationsfremstød på det regionale og lokale niveau. I denne forbindelse kan nævnes kommunale klimabeskyttelseskampagner og energisyn, som er af central betydning, hvis man skal nå emissionsreduktionsmålene.

## 2. Grønbogen om handel med emissioner af drivhusgasser inden for Den Europæiske Union

2.1. Handel med emissionsrettigheder og fællesprojekter for udviklings- og industrilande kan være et fornuftigt supplement til industrilandenegne foranstaltninger og kan hjælpe

dem med at nå de nationale klimabeskyttelsesmål, men må ikke træde i stedet for nationale bestræbelser. Det afgørende middel til at gennemføre industrilandenegne reduktionsforpligtelser skal være de anstrengelser, de udfolder i eget land. Kommissionens forslag om at afprøve handel med emissioner i EU, inden den internationale handel indledes i 2008 i medfør af Kyoto-aftalen, er fornuftigt. Den forsøgsmæssige tilgang er hensigtsmæssig, eftersom spillereglerne endnu ikke er lagt fast, og man ikke har tidligere erfaring med international emissionshandel.

2.2. Forsøget med emissionshandel må ikke begrænses til bestemte sektorer eller gasser. Hvilke områder, emissionshandelen skal omfatte, må afgøres ud fra et ønske om at få pålidelig information om drivhusgasemissioner fra forskellige virksomheder og lignende og om udviklingen i emissionerne. Med henblik herpå bør der fastlægges kriterier, som sikrer, at emissionsopgørelserne kan sammenlignes og kontrolleres.

2.3. I forsøget med emissionshandel bør man sikre, at der er tilstrækkelig mange emissionsandele at købe og sælge på markedet.

2.4. Man kunne overveje at lade emissionshandelen omfatte lokal affaldshåndtering.

2.5. Man bør også undersøge mulighederne for at lade den lokale energieffektivitet — navnlig den, der vedrører reduktion i de transportrelaterede CO<sub>2</sub>-emissioner — være omfattet af emissionshandelen.

2.6. Emissionshandel kan kun fungere, hvis manglende overholdelse af reglerne medfører strenge sanktioner.

2.7. Emissionshandelen bør videreudvikles på en sådan måde, at befolkningens og virksomhedernes bevidsthed om klimabeskyttelse forbedres, og der skabes tilskyndelse til at slå ind på innovative strategier i jagten efter omkostningseffektive ideer.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget

**Regionsudvalgets udtalelse om »Kommissionens arbejdsdokument: Informationssamfundet og regionaludvikling — EFRU-interventioner 2000-2006: programvurderingskriterier«**

(2001/C 22/10)

REGIONSUDVALGET har —

under henvisning til præsidiets beslutning af 11. april 2000 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 5, at afgive udtalelse om Kommissionens »Informationssamfundet og regionaludvikling — EFRU-interventioner 2000-2006: programvurderingskriterier« og at henvise det forberedende arbejde til Underudvalg 1 »Regionalpolitik, Strukturfondene, Økonomisk og Social Samhørighed, Grænseoverskridende og Interregionalt Samarbejde«,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet, Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Konvergens mellem telekommunikationssektoren, mediesektoren og informationsteknologisektoren og de lovgivningsmæssige implikationer heraf — Resultater af den offentlige høring om grønbogen« (KOM(97) 623 endelig udg.) (KOM(1999), 108 endelig udg.) (CdR 191/99 fin)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens grønbog »Information i den offentlige sektor: en vigtig ressource for Europa. Grønbog om information i den offentlige sektor i informationssamfundet« (KOM(1998) 585 endelig udg.) (CdR 190/99 fin)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens grønbog »Konvergens mellem telekommunikationssektoren, mediesektoren og informationsteknologisektoren og de lovgivningsmæssige implikationer heraf — Mod en informationssamfundsstrategi« (KOM(97) 623 endelig udg.) (CdR 149/98 fin)<sup>(3)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om generelle bestemmelser om strukturfondene (CdR 167/98 fin)<sup>(4)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »Samhørighed og Informationssamfundet« (KOM(97) 7 endelig udg.) (CdR 270/97 fin)<sup>(5)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om »At lære i informationssamfundet: En handlingsplan for et europæisk initiativ på uddannelsesområdet (1996-1998)« (KOM(96) 471 endelig udg.) (CdR 368/96 fin)<sup>(6)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens grønbog »Liv og arbejde i informationssamfundet — Mennesket i centrum« (KOM(96) 389 endelig udg.) (CdR 365/96 fin)<sup>(7)</sup>,

under henvisning til sin resolution om »Informationssamfundet — fra Korfu til Dublin — ny prioritering. Informationssamfundets betydning for EU's politik — forberedelse til de næste skridt« (KOM(96) 395 endelig udg.) (CdR 337/96 fin)<sup>(8)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »Det flersprogede informationssamfund« og forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et flerårigt program til fremme af Fællesskabets sproglige mangfoldighed i informationssamfundet (KOM(95) 486 endelig udg.) (CdR 220/96 fin)<sup>(9)</sup>,

(1) EFT C 57 af 29.2.2000, s. 5.

(2) EFT C 57 af 29.2.2000, s. 11.

(3) EFT C 373 af 2.12.1998, s. 26.

(4) EFT C 373 af 2.12.1998, s. 1.

(5) EFT C 64 af 27.2.1998, s. 20.

(6) EFT C 116 af 14.4.1997, s. 89.

(7) EFT C 116 af 14.4.1997, s. 81.

(8) EFT C 42 af 10.2.1997, s. 31.

(9) EFT C 337 af 11.11.1996, s. 45.

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse til Parlamentet og Rådet og forslag til Rådets beslutning vedrørende vedtagelsen af et flerårigt EU-program til stimulering af udviklingen af en europæisk industri for multimedieindhold og tilskyndelse til anvendelse af multimedieindhold i det spirende informationssamfund (INFO 2000) (KOM(95) 149 endelig udg.) (CdR 22/96)<sup>(1)</sup>,

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »Europa på vej mod informationssamfundet — en handlingsplan« (KOM(94) 347 endelig udg.) (CdR 21/95)<sup>(2)</sup>,

under henvisning til forslag til supplerende udtalelse (CdR 167/2000 korr.) samt ændringsforslagene vedtaget af Underudvalg 3 den 26. juni 2000 (ordfører: Juan José Lucas Giménez (E, PPE)),

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 124/2000 rev. 2) vedtaget af Underudvalg 1 den 28. juni 2000 (ordfører: Tilman Tögel (D, PSE)) og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Verdensøkonomien bevæger sig mere og mere mod en informationssamfundsøkonomi, hvor der gælder nye regler, og som på grund af den underliggende stærke dynamik rummer meget store muligheder for vækst og beskæftigelse.
- (2) De digitale teknologier gør adgangen, bearbejdelsen, lagringen og transmissionen af informationer stadig billigere og lettere.
- (3) Dermed opstår nye konkurrencevilkår ikke blot for virksomheder og markeder, men også for Europas regioner, hvilket også har virkninger for strukturudviklingen i Europa.
- (4) EU har tidligt erkendt de muligheder og udfordringer, der ligger i informationssamfundet, og truffet vigtige initiativer for at udnytte disse. Hertil hører bl.a.:
  - initiativerne til liberalisering af telekommunikationsmarkederne i Europa i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske enhedsmarked,
  - udviklingen af en europæiske retsorden for mange aspekter af informationssamfundet,
  - intensiveret fremme af forskning og udvikling på området,
  - erfaringsudveksling på europæisk niveau og netværkssammenknytning af europæiske initiativer,
  - bevidstgørelse om informationssamfundets muligheder og risici.
- (5) Emnet har igen fået særlig aktualitet gennem vigtige beslutninger på det europæiske topmøde i Lissabon, hvor man bl.a. blev enig om følgende målsætninger:
  - alle borgere, hjem, skoler, virksomheder og administrationer skal føres ind i den digitale tidsalder og kobles til nettet;
  - der skal skabes et IT-modent Europa med en virksomhedskultur, som er indstillet på finansiering og udvikling af nye ideer;
  - den samlede proces skal omfatte alle sociale lag, forbrugernes tillid skal sikres, og den sociale samhørighed styrkes;
  - gennem initiativet e-Europa, som berører næsten alle samfundsmæssige områder, og som f.eks. går ud på at føre hele den europæiske ungdom ind i den digitale tidsalder, at udstyre skolerne med informationsteknologi, at styrke de små og mellemstore virksomheder gennem hurtigere og mindre bureaukratisk adgang til risikokapital og at tilpasse informationsteknologier til handicappedes behov.

(1) EFT C 129 af 2.5.1996, s. 39.

(2) EFT C 210 af 14.8.1995, s. 109.

- (6) For at nå disse mål er der stadig mange hindringer at overvinde, som står i vejen for et hurtigt opsving for digitale teknologier i Europa:
- Adgangen til Internettet og til elektronisk forretningskommunikation er generelt set dyr, usikker og langsom.
  - En utilstrækkelig del af befolkningen hører til de digitalt kvalificerede netbrugere.
  - Virksomhedskulturen er tilstrækkeligt dynamisk og tjenesteorienteret.
  - Den offentlige sektor er ikke tilstrækkeligt aktiv i sin fremme af nye anvendelser og tjenesteformer.
- (7) Det er først og fremmest de lokale og regionale myndigheder, der over hele Europa planlægger, varetager, sikrer og ikke mindst finansierer det konkrete gennemførelsesarbejde i retning af informationssamfundet, f.eks. gennem udvikling af modsvarende regionale initiativer ude omkring.
- (8) Samtidig spiller den strategiske udformning af støtteprogrammerne, f.eks. under EFRU med dens fremme af produktive investeringer, infrastrukturforanstaltninger og tjenesteydelser for små og mellemstore virksomheder, netop i de struktursvage områder en særlig rolle.
- (9) Derfor har Kommissionen i det forelagte dokument den opfattelse, at der er særligt behov for en undersøgelse af strukturfondenes rolle i understøttelsen af informationssamfundet generelt og specielt gennem EFRU. Da kommunikationsinfrastrukturen siden fremlæggelsen af Bangemann-rapporten i 1994 er blevet stadig bedre, er der efter Kommissionens opfattelse ikke længere altid behov for direkte fremme af udbudet på dette område.
- (10) På grund af informationssamfundets strategiske rolle for Europa og den hurtige udvikling i de teknologisk-økonomiske anvendelser af telekommunikationen er det dog efter Kommissionens opfattelse nødvendigt at udvikle efterspørgselen på dette område, således at man især fremhæver betydningen af netadgangen for brugerne. Metoden for gennemførelsen af disse målsætninger indebærer ligeledes en samordning af foranstaltningerne inden for EU.
- (11) Kommissionen meddeler endvidere, at der bør sikres støtte gennem EFRU, når der klart er behov for offentlig intervention.
- (12) Kommissionen vil derfor være mere opmærksom på forbedringen af efterspørgselen, da en højtudviklet infrastruktur mister sin eksistensberettigelse, hvis de tjenester, der stilles til rådighed, ikke er interessante for potentielle brugere, som på grund af manglende kendskab og færdigheder ikke kan udnytte dem meningsfuldt.
- (13) For at finde frem til passende støtteforanstaltninger på dette område er der derfor brug for stærkere inddragelse af brugerne i diskussionen på regionalt plan.
- (14) Som hovedkriterier for indsatsen af strukturfondsmidler fastholder Kommissionen desuden mangelen på økonomiske investeringsincitament, mangelen på privat initiativ og investering samt tiltagende konkurrencemæssige forskelle mellem forskellige dele af en region.
- (15) Endelig skal der efter Kommissionens opfattelse tages hensyn til følgende:
- Støttebeløbene bør opfylde kriterierne, dvs. at støtten bør forbedre adgangen til datanettene og deres effektive udnyttelse.
  - Infrastrukturinvesteringerne bør kædes sammen med det regionale udviklingskoncept for informationssamfundet og styres af dette.
  - Der skal være sikkerhed for en medfinansiering, som også passer ind i den nye lovgivningsramme —

på plenarforsamlingen den 20.-21. september 2000 (mødet den 21. september) vedtaget følgende udtalelse.

## Regionsudvalget

1. bekræfter, at informationssamfundet er en nøgelfaktor i EU's udvikling og konkurrenceevne i verdensøkonomien;
  2. konstaterer, at indførelsen af de nye informations- og kommunikationsteknologier vil give regionerne indlysende fordele og bidrage til opnåelsen af økonomisk og social samhørighed i EU;
  3. konstaterer, at udviklingen af informationssamfundet fremover er et af de vigtigste politikområder for strukturpolitikken i Den europæiske Union, og at de regionale og kommunale myndigheder må inddrages i alle gennemførelsens faser;
  4. fremhæver, at kun hvis de offentlige myndigheder i samarbejde med virksomhederne yder en beslutningsindsats for at fremme informationssamfundet, kan de nye teknologiers muligheder udnyttes fuldt ud;
  5. påpeger med eftertryk, at informationssamfundets hastige udvikling også kan åbne nye muligheder for økonomisk udvikling, idet det bliver mere attraktivt for virksomheder at etablere sig i lokalområderne;
  6. konstaterer, at også regioner og kommuner i struktursvage, ofte afsides beliggende landdistrikter har mulighed for at skabe kvalificerede job og påpeger, at de foranstaltninger, der træffes, bør indgå i strategiske planer, som medvirker til regionernes samlede udvikling på en ensartet, sammenhængende og integreret måde;
  7. bekræfter, at det bør være de regionale og lokale myndigheder, som udarbejder planer og træffer de nødvendige foranstaltninger, således at investeringerne tilpasses de enkelte regioners strukturelle behov og efterspørgsel;
  8. tilslutter sig Kommissionens strategiske tilgang, hvorefter den mest effektive kombination af foranstaltninger, der udgør den regionale investeringsplan, nødvendigvis må være resultatet af en bredt baseret drøftelse på regionalt og kommunalt plan med deltagelse af alle berørte parter, og at der kun kan træffes specifikke foranstaltninger, hvis disse passer til den regionale økonomiske og sociale struktur;
  9. mener, at den strategi, som de offentlige forvaltninger anlægger for udviklingen af informationssamfundet i Europa, skal opfylde følgende fire nødvendige forudsætninger for selve eksistensen af et marked for avancerede multimedietjenester. Den skal sikre, at der er:
    - kvalitetsindhold i digitalt format til rådighed;
    - et omfattende udbud af applikationer og tjenester, som alle har adgang til;
    - fint forgrenede infrastrukturer med tilstrækkelig kapacitet;
    - en passende lovgivningsmæssig ramme for tjenester, som følger med teknologisk konvergens;
10. erklærer, at de enkelte borgere i samfundet vil kunne drage nytte af de utallige tjenesteydelser, som informationssamfundet stiller til deres rådighed. Der vil være behov for investeringer, som kan øge tilliden til de nye teknologier og nettenes sikkerhed, således at borgerne også kan bidrage til at øge efterspørgslen, hvilket er en forudsætning for at udvide spektret af applikationer, indhold og tjenester;
  11. forventer derfor, at der tages højde for følgende kriterium ved formidlingen af færdigheder til potentielle brugere: en moderne skole- og erhvervsuddannelse er den grundlæggende forudsætning for tilvejebringelsen af de kvalifikationer, uden hvilke arbejdstagerne ikke kan bevæge sig ind på nye erhvervsområder og udnytte informationssamfundets fordele. Hertil hører imidlertid også fjernundervisning og selvstudium med elektroniske hjælpemidler, ligesom passende uddannelsesinitiativ skal sikre, at tilsvarende kompetencer kan opbygges ude på selve virksomhederne;
  12. anser det for nødvendigt, at alle samfundsgrupper bliver fortrolige med de nye teknologier. De initiativer, der træffes som led i denne proces, vil være afgørende for opfyldelsen af målene med hensyn til integration. For at modvirke befolkningens fremmedgørelse over for informationssamfundet er det uomgængeligt nødvendigt at træffe målrettede foranstaltninger i uddannelsessektoren, herunder såvel folkeskolen som universiteterne, efter- og videreuddannelsen, voksenundervisningen, ældrekurser samt undervisningen af de befolkningslag, som er mest udsat for marginalisering, såsom indbyggerne i landdistrikter, fiskeriegne eller afsides liggende områder, hvor afstanden til de vigtigste økonomiske centre kan medføre handicap, som kun de offentlige myndigheder kan rette op på;
  13. erklærer sig i den forbindelse enig med Kommissionen i, at EFRU hidtil primært har bidraget til forbedring og fuldstændiggørelse af informations- og kommunikationsstrukturen, især basistelefonnettet, og at hovedparten af dette bidrag må rettes mod efterspørgselssiden, nu hvor de fleste investeringer er blevet rentable, samt mod skabelse og konsolidering af et marked for udbud af multimedietjenester, som ledsages af avancerede infrastrukturer;

14. understreger, at den offentlige forvaltning i sig selv spiller en vigtig rolle i efterspørgslen dels som forbruger af telekommunikations- og informationstjenester, dels som leverandør af tjenesteydelser til borgerne. Den offentlige forvaltning bør fremstå som et eksempel til efterfølgelse for virksomhederne og borgerne ved at bruge og levere tjenesteydelser i forbindelse med informationsfundet. Derfor bør de offentlige forvaltninger indlede passende udbudsprocedurer, som giver hver tilbudsgiver mulighed for at afpasse tilbuddet efter sit potentiale, om end det sker på bekostning af nogle af de mulige fordele ved den ortodokse teknologi. Indførelsen af de nye teknologier vil utvivlsomt forbedre kvaliteten af forvaltningen og de offentlige tjenesteydelser, mens større effektivitet i forvaltningen vil give besparelser på budgetterne for offentlige tjenesteydelser;
15. kræver, at regioner og kommuner nu sættes i stand til at yde deres rimelige bidrag til, at de almene og faglige uddannelser kan holde trit med informationsfundets udfordringer, og at fremtidige arbejdstagere kan erhverve den nødvendige kompetence. Hertil hører imidlertid også etablering af borgervenlige informationstjenester og tilvejebringelse af offentlige Internet-adgangssteder samt naturligvis fremme af de mindre virksomheders brug af IT-instrumenter;
16. påpeger, at virksomhederne også er en afgørende faktor i efterspørgslen. I forbindelse med den indsats for at styrke efterspørgselssiden, som påhviler de offentlige myndigheder, er det vigtigt at tage hensyn til SMV's rolle som brugere af informationsfundets tjenesteydelser i betragtning af de fordele, som de kan opnå ved at indføre de nye informations- og kommunikationsteknologier i deres drift. Det er således nødvendigt at gøre de erhvervsdrivende mere fortrolige med teknologien og bevidste om de forretningsmæssige fordele, som informationsfundet kan give i form af omkostningsbesparelser og forbedring af indtjeningen. Desuden vil de nye teknologier give mulighed for at sammenlægge flere produktionsfaser, således at behovet for outsourcing bliver mindre;
17. bekræfter, at ikke alene bør man fremme brugen af de nye teknologier i moderniseringen af de traditionelle virksomheder, men det er også vigtigt at fremme erhvervs-
- mæssig innovation gennem støtte til nye små og mellemstore virksomheder i informationssektoren, hvis produktion har betydning for udviklingen af applikationer og indhold, eller som udvider deres aktivitetsområde med nye tjenesteydelser i en sektor under konstant udvikling;
18. bifalder Kommissionens omprioritering af fremmeindsatsen med henblik på gennemførelse af informationsfundet — herunder at der lægges vægt på at hjælpe små og mellemstore virksomheder med på effektiv vis at indføre informations- og kommunikationsteknologi og indpasse den i driften — og fastlæggelsen af nye tidsfrister og rammevilkår for denne indsats. Dette er en forudsætning for, at erhvervsvirksomhederne, og navnlig de mindre virksomheder, kan opnå en reel økonomisk fordel, og for at sikre, at de nye informationsnet kan udnyttes bedre og mere enkelt af brugerne;
19. deler ligeledes den opfattelse, at investeringer i telekommunikationsinfrastruktur i visse tilfælde kan være berettigede, såfremt EFRU-bidraget opfylder følgende kriterier:
- forbedring af adgangen til og effektiv udnyttelse af datanet
  - infrastrukturinvesteringer skal være kædet sammen med og bestemt af regionens udviklingsstrategi.
- I den forbindelse skal det påses, at projekter, der udelukkende har til formål at forbedre den eksisterende grundlæggende telekommunikationsinfrastruktur, ikke længere først og fremmest modtager EFRU-støtte, og at investeringsbeslutningerne træffes af en offentlig myndighed efter offentligt udbud og ikke af operatørerne selv. Desuden skal man fortsat fremme forbedring af uddannelsesinitiativ, som tager højde for informationsfundet;
20. påpeger endnu en gang, at EFRU's fremmeindsats ideelt set ikke bør ske via isolerede enkelttiltag, men ved at man lader informationsfundet indgå som en integrerende del af samtlige foranstaltninger;
21. støtter helhjertet planlægningen og udviklingen af regionale initiativer til fremme af informationsfundet.

Bruxelles, den 21. september 2000.

Jos CHABERT  
Formand for  
Regionsudvalget